

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 43^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΡΙΤΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 117

Ο Σαλονικιός. Ο μνησμένος και αναδρεμένος εδώ, στη Θεσσαλονίκη, που προερχόμενος από το μουσικό θέατρο κατέβηκε στην Αθήνα κι έκανε μεγάλη καριέρα στον κινηματογράφο, αλλά και στο θέατρο και την τηλεόραση αργότερα. Μετά από παραίνεση-πρόσκληση του Ορέστη Λάσκου που τον ενθάρρυνε με την περίφημη φράση: "Ρε Σαλονικιέ, θα μας τη φας τη δουλειά". Για να κάνει το σκηνοθετικό του ντεμπούτο, το 1959, με την ταινία *Η μουσίσσα* με την Αλίκη Βουγιουκλάκη. Μετά ο Γιάννης Δαλιανίδης δεν χρειάζεται συστάσεις. Αρκεί να αποριθμίσει κάποιος τους τίτλους των ταινιών που σκηνοθέτησε, τις περισσότερες σε σενάριο δικά του, για να υπενθυμίσει ότι πρόκειται για τον πιο παραγωγικό και με τη μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία σκηνοθέτη όλων των εποχών του ελληνικού κινηματογράφου. Ταινίες στις οποίες πρωτοεμφανίσθηκαν και καθιερώθηκαν πολλά μεγάλα ονόματα ηθοποιών. Ταινίες που έχουν δει και ξαναδεί γενιές και γενιές θεατών, καθώς προβάλλονται μία ή δύο φορές σχεδόν κάθε εβδομάδα στην τηλεόραση, από τότε που υπάρχει ελληνική τηλεόραση. Ταινίες, ανάμεσα στις οποίες ο καθένας μπορεί να βρει μία τουλάχιστον δική του αγαπημένη ταινία. Όπως *Λαός και Κολωνάκι*, *Το κοροϊδάκι της δεσποινίδος* (η δική μου αγαπημένη ταινία), *Ζητείται ψεύτης*, *Κατήφορος*, *Νόμος 4000*, *Η ψεύτρα*, *Η χαρτοπαίχτρα*, *Τέντι μπόι αγάπη μου*, *Κορίσσια για φίλημα*, *Στεφανία*, *Μια κυρία στα μπουζούκια*, *Ένας ιππότης για τη Βασούλα*, *Ξύπνα Βασίλη*, για να αναφέρω μόνο μερικές της πρώτης περιόδου. Στην τιμητική αναφορά που γίνεται φέτος από το Φεστιβάλ στην ιστορία και το έργο του, αυτό που μάλλον είναι σημαντικό-τερο για τον ίδιο είναι ότι γίνεται εδώ, στην πλατεία Αριστοτέλους των παιδικών του χρόνων που ποτέ δεν λησμόνησε και ποτέ δεν έπαψε να επιστρέφει. Ξαν την Αριστοτέλους που γυρνάς...

του Σωτήρη Ζήκου

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Επιθυμίες της νης / Arezou ha-ye zamīn (σελ. 4)

του **Vahid Mousaian (Ιράν, 2001)** • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Οι διαφορές των δύο φύλων στο σύγχρονο Ιράν, ο αποκλεισμός των γυναικών του Ισλάμ από το δικαίωμα του έρωτα, μια κοινωνία που αρνείται να ανοίξει τα μάτια της στη γυναικεία επιθυμία είναι τα θέματα που πραγματεύεται η ταινία του Ιρανού Μουσαϊαν.

Εγκώμιο βραδύτητας (σελ. 10)

του **Γιάννη Λεοντάρη (Ελλάδα, 2002)** • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Με σημαντική θητεία και διακρίσεις στις μικρού μήκους ταινίες, ο Γιάννης Λεοντάρης φτάνει ένα ντοκιμαντέρ πάνω στην αυθαίρετη έννοια του χρόνου και την υποτιμημένη αξία της βραδύτητας.

Φύλακες του χρόνου (σελ. 10)

της **Μαργαρίτας Μαντά (Ελλάδα, 2002)** • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Επτά φύλακες αρχαιολογικών χώρων της Ελλάδας μας ξεναγούν στην ίδια την ιστορία πέρα από τα ευρήματα. Η Μαργαρίτα Μαντά στην πρώτη της απόπειρα στο χώρο του ντοκιμαντέρ ακούει τις ιστορίες τους και το άσβεστο πάθος για τη δουλειά τους.

Ρότζερ Ντότζερ / Roger Dodger (σελ. 4)

του **Dylan Kidd (ΗΠΑ, 2002)** • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Η χλιδατή ατμόσφαιρα του σύγχρονου Μανχάταν - ένα κοκτέιλ διανοουμενίστικων νευρώσεων και διαφημιστικού λάιφστάιλ - απογειώνουν αυτή το σύνθετο και ενδιαφέρον πορτραίτο των σχέσεων στη μοντέρνα Νέα Υόρκη

Ο κόσμος Ξανά (σελ. 11)

του **Νίκου Κορνήλιου** • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Με αφορμή μια ιστορία αναζήτησης πέντε παιδιά θα ανακαλύψουν το ένα το άλλο, τη φύση, θα ταξιδέψουν στο όνειρο, θα δουν τον κόσμο... Ξανά με άλλα μάτια.

Εφάπαξ (σελ. 11)

του **Νίκου Ζαπατίνα** • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Η γλυκόπικρη ιστορία ενός υπαλληλάκου που, μετά από μια ζωή υπηρεσίας στα απορριμματοφόρα του Δήμου, βγαίνει στη σύνταξη και βγάζει τα απωθημένα του με το εφ' άπαξ. Από τον σκηνοθέτη του *Ένας κι ένας*, Νίκο Ζαπατίνα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΛΙΑΝΙΔΗΣ

“Εγώ είμαι ένας παθιασμένος άνθρωπος με τη δουλειά μου. Δεν μπορώ να ζήσω χωρίς αυτήν. Το οξυγόνο μου βρίσκεται μέσα στα πλατό και μέσα στα στούντιο. Αν μου λείψουν, θα πάω από έλλειψη οξυγόνου.”

Γιάννης Δαλιανίδης

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

- 4** Ο απαγορευμένος έρωτας μιας Ιρανής κι ένας μισογύνης ανόματι Ρότζερ στο Διεθνές Διαγωνιστικό
- 5** Η σκηνοθέτις Alice Nellis, η ηθοποιός Manca Dorrer και ο σκηνοθέτης Hidenori Sugimoto μιλούν σε Πρώτο Πλάνο
- 6** Απρόοπτοι έρωτες στους Νέους Ορίζοντες και ο Aurelio Grimaldi, ηλί, ένας άνθρωπος ορχήστρα
- 7** Από παιδί του σπουδαίου τηλεοπτικού παραγωγού, ηθοποιού και σκηνοθέτη ο Takeshi Kitano που κινίζει.
- 9** Ο νέος Αντιπρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, Δημήτρης Σοφινάπουλος, καταθέτει τις πρώτες προτάσεις του

- 10** Για τις μνήμες του σώματος μιλάει ο Γιάννης Λεοντάρης και για αυτούς που νοιάζονται η Μαργαρίτα Μαντά
- 11** Οι Νίκος x (Κορνήλιος + Ζαπατίνας) + Μαρία Παπακλήδου + Απορέντης Μακρυνίτσας = *Ο κόσμος Ξανά + Εφάπαξ*
- 13** Οι εικόνες και οι ήχοι του κόσμου από τον κριτικό κινηματογράφου και μουσικής Thierry Jousse
- 15** Η Zaneta Vangelis, σκηνοθέτις της ταινίας *Ο δικαστής*, απέναντι *Στο πνεύμα* από την Τουρκία
- 17** Πάλι ήμος και ψιθυροί από την Ινδονησία, στις σημερινές προβολές του Asian Vision

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Αγαπητό μου φεστιβαλικό ημερόλοιο,
Ιωάννου ελεήμονος και Νείλου του ασκητού σήμερα. Κάτω
τα χέρια από τον Jim Adams (κωδικός). Χρόνια πολλά
στον Άρη, τον αδερφό μου. Χίλια να του γίνουν τα χρόνια.

• Δεν υπάρχει ακριβώς ωράριο στο φεστιβάλ. Είναι μια
από τις μαγείες του, κι έτσι σήμερα τις πρωινές ώρες τις
σκαπούλαρα κατά λάθος. Με είχε ρουφήξει το κρεβάτι
(σαν το κλασικό βίντεο κλιπ «Lullaby» -μτφρ.

«Νανούρισμα» των
Cure) στα πούπουλάκια
σπλάχνα του και δεν
μπορούσα να το κουνή-
σω ρούπι. Ήταν μια
άδοξη, αλλά ωφέλιμη
ήττα μου. Τώρα κοιτά-
με μπροστά στο επό-
μενο παιχνίδι, μασάμε
σίδερα σαν τον Κουτα-
λιανό και είμαστε έτοι-
μοι για όλες τις κουλτούρες του κόσμου. Φέρτε
ταινίες! κι άλλες ταινίες!

• Έπρεπε να το φανταστούμε πως η Νιρβάνα
(Οργασμικός Κινηματογράφος 2) θα μαστούρωνε
ακόμα και τον πιο φανατικό οπαδό. Η πλάκα με
τον οργασμικό είναι πως πλέον ελάχιστοι φυέ-
γουν, διότι όλοι ξέρουν τι θα δουν και θέλουν να κερδί-
σουν το στοίχημα: να μην κόψουν τις φλέβες του ή φύγουν,
αλλά να μείνουν. Είναι ένας τρόπος έκφρασης του κοινού
που τρελαίνεται για μαζοχισμό. Τέλος πάντων. Αυτή τη φο-
ρά το κοινό αντέδρασε με αποχαύνωση και διαλείμματα
ύπνου. Ερεϊστική μονοτονία πλάνων, κοιμιστικό σάουντρακ,
πορνό σέβεντις, κι ένας κώλος σε... βαρύτητα σεληνής,
συμπληρώναν το ψηφιδωτό.

• Ποια ταινία θα θέσει υποψηφιότητα για Όσκαρ μοντάζ; Η
Ρωσική κιβωτός του Σοκούροφ. Δεν είχε ούτε ένα cut ούτε
μια αλλαγή πλάνου, επί μιάμιση ώρα, ντιπ για ντιπ. Ήταν
ένα μεγαλειώδες, εξαιρετικό από τεχνικής άποψης, μονό-
πλανο με πολλούς κομπάρσους σε ένα αχανή χώρο, το
οποίο προσωπικά δεν άντεξα, όχι επειδή έκανε κάτι στραβό
ο Ρώσος σκηνοθέτης, αλλά επειδή τα σκαλοπάτια που κα-
θόμουν λόγω πληθρότητας είναι πολύ άβολα. Βάλτε μια βε-
λουδίνη επένδυση, παρακαλώ.

• Λοιπόν, τι σημαίνει «Roger dodger»; Σίγουρα θα το έχε-
τε ακούσει σε κάποια αμερικανική ταινία, κυρίως όταν κά-
ποιος δίνει εντολές ή μιλάει σε ασύρματο. Σημαίνει

travelling

Πέφτουν ταινίες σαν το χαλάζι γίνεται της κακομοίρας...

«οκέι», και είναι απλά δύο εύχ-
ρες λεξούλες που ακούγονται
καλά. Όμως η ταινία του Ντλιν
Κιντ δεν έχει σχέση με αερο-
πλάνα και εντολές, αλλά αναφέ-
ρεται σ' ένα θείο με τον ανιψιό
του και στο κυνήγι του έτερου
φιλού. Προσθέτουμε πως
«Roger» στη βρετανική αργκό
σημαίνει και... «κάνω σεξ». Το
πίασατε το υπονοούμενο;

• *Slepa Peka (Τυφλός Στόχος)*,
Σλοβενία, διεθνές διαγωνιστικό.
Η αγγλική μετάφραση, που είναι

αποτέλεσμα ο καθένας από μας να έχει
δυο μαύρα κενά όταν βλέπει, τα οποία
όμως αλληλοκαλύπτονται από το άλλο μά-
τι. Αν κλείσουμε το ένα μάτι, πάλι δεν
αντιλαμβανόμαστε το κενό (για την ακρί-
βεια, δεν θέλουμε να το αντιληφθούμε). Αν
παιξέτε όμως το οπτικό παιχνίδι στη σε-
λίδα: <http://serendip.brynmawr.edu/bb/blindspot1.html>,

Μπομπ ο ράπερ: Στου
low bar την ολόμυρη
ρόχη-F*** da system-
περπατώντας η Νίκι
μονάχη-Roger!-Ελένη

θα καταλάβετε
πολύ καλά για τι
μιλάμε. Τι μαθαί-
νει κανείς στο
φεστιβάλ...

Ρεπόρτερ: Τι θα γίνει τελικά, θα
έρθει ο κύριος Μπελόκιο;
Λου Καστέλ: Τι να σου πω... μου
είπε «πήγαινε εσύ και έρχομαι»...

σαφώς και πιο
σωστή, είναι
Blind Spot.
Όταν ρωτήθηκε

η Σλοβένα ηθοποιός τι σημαίνει ο τίτλος, είπε πως
«όπως υπάρχει πίσω από το μάτι ένα μαύρο ση-
μείο που δεν μπορεί να δει, έτσι και οι ήρωες της
ταινίας, δεν μπορούν να αντιληφθούν την πραγμα-
τικότητα». Δεν ικανοποιήθηκα από την απάντηση
και έψαξα. Ε, πράγματι πίσω από κάθε μάτι υπάρ-
χει ένα οπτικό νεύρο που δεν λαμβάνει σήμα, με

Μεγάλος λαχανί κάμεραμαν: Νάτο, νάτο
το πλοίο με τον Μπελόκιο, έρχεται
επιτέλους από την Ιταλία.

Φωτογράφος: Τραβώ, το τυφλό σημείο!
Φωτογράφος: Πού; Φτου, το έχασα!
Μεγάλος λαχανί κάμεραμαν: Νάτο,
κάνει του-του!

• Δεν μας τα είπε καλά ο
Μεξικανός Ερμυσίγιο με
τους *Εξορκισμούς* του και
είχα πάρει και πολλούς στο
λαϊμό μου. Γέμισε ασφυκτι-
κά το Παύλος Ζάννας και
νευρικά γέλια έρχονταν
από παντού. Παρόλα αυτά,
συνεχίζω να επιμένω πως
ήταν απλά μια κακή στιγμή
και πως όλες οι υπόλοιπες
ταινίες του θα μας αποζη-
μιώσουν. Μάλλον δεν ήμα-
σταν ψυχολογικά προετοι-
μασμένοι για το μελοδρα-
ματικό, χαρντκόρ όργιό του.

• Προσοχή πού κάθεστε. Ο
συμπαθής, «μιλάω υπερβο-
λικά χαμηλόφωνα και ήρεμα»
ηθοποιός Λου Καστέλ, έκα-
τσε να ξεποστάσει στην
Αποθήκη Γ. Έλα όμως που

έκατσε εκεί που δεν έπρεπε κι ένας «φιλόξενος» Έλλη-
νας τον στόλισε με... γαλλικά. Καρέκλα είναι, κύριοι, δεν
χάθηκε ο κόσμος...

• Τι πράγμα και αυτό στην ταινία του Γραμματικού...
Έπρεπε να προειδοποιήσουν τον κόσμο να φέρει βαμβά-
κια για τα αυτιά. Ο ήχος ήταν εκκωφαντικός (χαμηλώστε,
ρεεεε) και ενισχύονταν από τους συνεχείς ήχους ηλεκτρο-
κών μηχανημάτων. Σιγά, θα ξυπνήσει το μωρό. Πάντως η
ταινία άρεσε.

• «Και στις καλές και στις κακές ταινίες μου, αισθάνθηκα
την αγκαλιά του φεστιβάλ», είπε ο Γραμματικός στην προ-
βολή της ταινίας του. Επιτέλους λίγη μετριοφροσύνη.

• Όπως πέρσι έτσι και φέτος, μπορούμε πλέον να βλέ-
πουμε ταινίες και να ακούμε συγχρόνως τον αγαπημένο
μας σταθμό (δεν λέω ποιον. Όχι, να κάνουμε και διαφύ-
ση). Ο λόγος για τις *Ευχάριστες Μέρες*.

• «Οι άντρες», λέει η Ιρανή σκηνοθέτιδα Shirin Neshat,
«είναι προβλέψιμοι και στάσιμοι. Οι γυναίκες έχουν περ-
σότερο ενδοαφέρον, διότι εξελίσσονται και αλλάζουν». Ε
καλά κυρία Neshat, δεν είναι ανάγκη να μας ισοπεδώνετε.
Είπαμε πως είμαστε γάλια, αλλά όχι και τόσο... Πού κι
πού έχουμε και εμείς τις χαριτωμένες εξάρσεις μας, όχι;

• «Κοιτώντας», συνεχίζει η Ιρανή, «τις γυναίκες, μπορεί
να καταλάβεις πολλά πράγματα για την κουλτούρα της κ
θε χώρας». Εγώ όσο και να κοιτάζω τις γυναίκες, δεν κα-
ταλαβαίνω το Χριστό μου. Είναι απυρολόγητες και από-
βλεπτες, οι άτιμες.

• Τα γυρίσματα του Αγγελόπουλου που είχαμε προαναγγε-
λει, αναβάλλονται μέχρι νεωτέρας, αφού λογαριάζαμε χω-
ρον τον ξενοδόχο, και ξενοδόχος είναι ο καιρός που βελτιώθη-
κε... επικίνδυνα. Αυτό δεν άρεσε καθόλου στον Έλληνα σκη-
νοθέτη, ο οποίος κατά τη συνήθη τακτική του, θέλει ο και-
ρός να είναι τέλειος (σύμφωνα πάντα με

Η Αταλάνη, ο
Παντελής, η Ιωάννα,
η Άννα, η Ελένη,
η Εύη, ο Ιάσωνας...
αυθεντικό κοινό
του Δαλιανίδα.
Μηγάβο, υπέγοχο.
Σας βάζω γτιά για
την ηγοσπάθεια!

κριτήρια της ταινίας), που εν προκειμένω
σημαίνει: μουντός και άραχνος. Μετά το
φεστιβάλ, όμως, ε;

• «Κοίτα», μου λέει ένας φίλος μου και
μου δείχνει τη σινεκάρτα του. «Τι να κοι-
τάξω;» του λέω, «καλά είναι τα μούτρα
σου». «Είδες που δεν μπορείς να καταλά-
βεις;» χαιρέται αυτός, «είναι σκαναρισμέ-
νο».

νη και περασμένη από υπολογιστή. Γαμάτη, ε;» Έχει περ-
ήδη σε 5 ταινίες ο φίλτατος και θα συνεχίσει να μπαίνει
αυτός και όλοι οι υπόλοιποι. Δεν πειράζει. Και αυτά με-
στο παιχνίδι είναι. Ελληνικό φεστιβάλ, δίχως μαμουρίες
και κομπίνες, θα ήταν στείρο και στεγνό.

• Τι να μην ξεχάσω για αύριο: Να είμαι το πρωί στην απο-
θήκη Γ, για να ακούσω Παντελή Βούλγαρη και Μάρκο
Μπελόκιο, ενώ από ταινίες να κόψω ό,τι βρω από Ερμυ-
γιο (κολλημένος με το Μεξικό) και ό,τι μου έρθει από
πανόραμα και διαγωνιστικό. Και το βράδυ... ακόμα κι αν
εξωγήινοι έπεφταν τουλούμι από τον ουρανό, ακόμα κα-
αν ο ΠΑΟΚ σήκωνε το champion's league (σαφώς πιο ση-
θανο από το σενάριο των «έξω από εδώ»), θα ψάξω να
βρω ένα τρόπο να δω το Ken Park, του Λάρι Κλαρκ. Όχι,
δηλαδή! Φταίει εκείνη η φωτογραφία στη συνέντευξη του

• Όσοι εκεί έξω στο θολό υπερπέραν διαβάσετε το Πρ
το Πλάνο και κάτι σας ενοχλεί, κάτι ανησυχεί την ψυχή
σας ή σας κάνει να γελάτε (ένα ευτράπελο, μια ατάκα
κάτι αστείο), επικοινωνήστε με την παρακάτω ηλεκτρονι-
κή διεύθυνση του ταπεινού. Θα χαρεί να σας ακούσει.

Sotiris Babatz
donkihotos@hotmail.gr

12 ΤΡΙΤΗ • TUESDAY

OLYMPION RENAULT	PAVLOS ZANNAS	JOHN KASSAVETES	STAVROS TORNES	FRIDA LIAPPA	TONIA MARKETAKI	PLATEIA ALPHA ODEON 4	MYLOS (E-MAGIC)
11:30 - Marco Bellocchio <i>Retro</i> Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΙΑΣ - 95ΑΝΑ ΜΕ ΦΗΛΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ - ΠΑΟΛΑ IL POPOLO CALABRESE A RIALZATO LA TESTA - ΠΑΟΛΑ - 106' Italy/1999 - O.V. Italian	12:00 - NH Retrospective: Hong Sang-soo Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΡΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΝΤ'ΟΥΟΝ KANGWONDO EUI HIM - 108' Hong Sang-soo Korea/1998 O.V. Korean/English subtitles	11:30 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ UN MONDO D'AMORE - 86' Aurelio Grimaldi Italy/2002 O.V. Italian/English subtitles	12:00 - Bela Tarr <i>Retro</i> ΟΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΘΥΛΙΑ CSALADI TUZFESEK - 109' Hungary/1977 O.V. Hungarian/French subtitles	12:00 - Bob Rafelson <i>Retro</i> Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΜΑΡΙΝ ΓΚΑΠΤΕΝΣ THE KING OF MARVIN GARDENS - 104' USA/1972 O.V. English	11:30 - Greek Films 2002 ΕΦΑΡΑΞ - 90' Nikos Zepantinas Greece/2002 O.V. Greek/English subtitles	SCREENINGS RESERVED FOR THE PUBLIC BADGES NOT VALID	• ΠΡΩΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: 12:00 - 15:00 Workshop - Streaming και tactical media 15:00 - 17:00 On line Festivals surfing
14:00 - International Competition ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ AREZOU HA-YE ZAMIN - 81' Vahid Mousalan Iran/2001 - O.V. Farsi/English subtitles	14:30 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi ΡΟΖΑ ΦΟΥΝΤΕΚΑ ROSA FUNTECA - 90' Aurelio Grimaldi Italy/2002 O.V. Italian/English subtitles	14:00 - NH International Selection ΠΕΤΙΝΤΑΣ ΜΕ ΜΙΑ ΦΤΕΡΟΥΤΑ TANI TATUWEN PIYABANNA - 81' Asoka Handagama Sri Lanka/2002 O.V. Sinhalese/English subtitles	14:30 - Asian Vision ΨΙΘΥΡΟΙ ΤΗΣ ΑΜΜΟΥ PASIR BERBISIK - 106' Nan T. Achmas Indonesia/2001 O.V. Bahasa Indonesian/English subtitles	14:30 - International Competition ΜΥΣΤΙΚΑ ΜΙΑΣ ΕΚΑΡΟΜΗΣ VYLET - 100' Alice Nellis Czech Republic, Slovak Republic/2002 O.V. Czech, Slovak/English subtitles	14:00 - Pantelis Voulgaris <i>Retro</i> ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΡΟΜΟΣ OLA INE DROMOS - 118' Greece/1998 O.V. Greek/English subtitles	17:30 - NH Retrospective: Hong Sang-soo Η ΠΑΡΘΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΔΥΣΑΝ ΟΙ ΜΗΝΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ OHISOJUNG - 127' Hong Sang-soo Korea/2000 O.V. Korean/English subtitles	• ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: 17:00 - 21:00 Lev Manovich: Soft Cinema Αφιέρωμα στον Lev Manovich 21:00 Τελετή Έναρξης e-magic Opening Ceremony e-magic
16:00 - Greek Films 2002 ΕΓΚΟΜΙΟ ΒΡΑΔΥΤΗΤΑΣ EGOMIO VRADITITAS - 64' Yannis Leontaris Greece/2002 - O.V. Greek	17:00 - NH International Selection ΚΟΥΚΛΕΣ DOLLS - 113' Takeshi Kitano Japan, France/2002 O.V. Japanese/English subtitles	16:30 - NH International Selection ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΜΕΡΕΣ SZEP NAPOK - 100' Kornel Mundruczo Hungary/2002 O.V. Hungarian/English subtitles	17:00 - Balkan Survey ΣΤΟ ΠΟΥΣΕΝΑ HICRIYERDE - 95' Tayfun Pirselimoğlu Turkey, Germany/2001 O.V. Turkish/English subtitles	17:00 - Jean-François Stévenin <i>Spotlight</i> ΔΙΑΔΥΜΕΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ DOUBLE MESSIEURS - 90' France/1986 O.V. French/English subtitles	16:30 - Greek Films 2002 Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ...ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ ALLIGORIA III - 70' Costas Sifkas Greece/2002 O.V. Greek	20:00 - NH Tribute: J.H. Hermosillo TO MACHMA LA TAREA - 85' Jaime Humberto Hermosillo Mexico/1990 O.V. Spanish/English subtitles	
17:30 - Greek Films 2002 ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ FYLAKEΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ - 62' Margarita Manda Greece/2002 - O.V. Greek	20:00 - Homage Kostas Hajiristos Special Presentation in Memoriam ΤΗΣ ΚΑΚΟΜΟΙΡΑΣ TIS KAKOMOIRAS - 90' Dinos Katsouridis Greece/1963 O.V. Greek	19:30 - NH Tribute: J.H. Hermosillo TO MACHMA LA TAREA - 85' Jaime Humberto Hermosillo Mexico/1990 O.V. Spanish/English subtitles	20:00 - Bela Tarr <i>Retro</i> Ο ΑΔΥΤΑΙΝΤΕΡ SZABADGYALOG - 146' Hungary, Germany, Austria/1980 O.V. Hungarian/French subtitles	20:00 - International Competition ΤΥΦΛΟΣ ΣΤΟΧΟΣ / SLEPA PEGA - 87' Hanna Stak Slovenia/2002 O.V. Slovenian/English subtitles	19:30 - Pantelis Voulgaris <i>Retro</i> ΠΕΤΡΙΝΑ ΧΡΟΝΙΑ PETRINA CHRONIA - 143' Greece/1985 O.V. Greek/English subtitles	22:30 - NH International Selection THIS IS NOT A LOVE SONG - 94' Bille Eltringham United Kingdom/2001 O.V. English	
22:30 - Greek Films 2002 Ο ΚΟΣΜΟΣ ΞΑΝΑ - 110' Nikos Cornilios Greece/2002 - O.V. Greek	23:00 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi ΟΙ ΠΟΥΤΑΝΕΣ LE BUTTANE - 85' Aurelio Grimaldi Italy/1994 O.V. Italian/English subtitles	22:30 - NH International Selection ΠΑΡΑΞΕΥΗ ΒΡΑΔΥ VENDREDI SOIR - 90' Claire Denis France/2002 O.V. French/English subtitles	23:00 - Balkan Survey Ο ΔΙΚΑΙΟΣ SUDIJATA - 102' Zaneta Vangelj FYROM, Germany/2001 O.V. Slavomacedonian, English, German, French/English subtitles	23:00 - Marco Bellocchio <i>Retro</i> ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΜΟΥ L'ORA DI RELIGIONE - IL SORRISO DI MIA MADRE - 103' Italy/2002 O.V. Italian/English subtitles	22:30 - Greek Films 2002 ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΛΕΜΥ ΚΟΞΙΟΝ STI SKIA TΟΥ LEMMY CAUTION - 84' Nikos Zervos Greece/2002 O.V. Greek		
01:30 - Midnight Vision (Organic cinema) ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΩΝ SOCIETY OF MUTANTS - 79' O.V. English							

Η καλλιτεχνική δημιουργία στο διαδίκτυο: e-magic

Το ευρύ φάσμα καλλιτεχνικής δημιουργίας που αναπτύσσεται και υπάρχει στο Διαδίκτυο παρουσιάζει το e-magic, που διοργανώνεται στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, στο Ξυλουργείο του Μύλου και στις εγκαταστάσεις του ΟΛΘ.

«Το e-magic 2002 φιλοδοξεί να αποτελέσει την εναρκτήρια εκδήλωση για ένα επίσιο διεθνές συνέδριο και διαγωνιστικό φεστιβάλ διαδικτυακών πολυμέσων, που θα διοργανώνεται στο πλαίσιο του Οργανισμού του Φεστιβάλ Κινηματογράφου», τόνισαν στη χθεσινή συνέντευξη τύπου οι υπεύθυνοι του e-magic Νίκος Γιαννόπουλος και Δημήτρης Σκούφης.

Το πρόγραμμα του e-magic, που αρχίζει σήμερα στις 12 το μεσημέρι μέχρι τις 3 και από τις 6 το απόγευμα και μετά, είναι ως επί το πλείστον αφιερωμένο σε έναν από τους πιο επιφανείς της εποχής μας θεωρητικούς του πειραματικού κινηματογράφου, τον Lev Manovich, καθηγητή στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια.

Παράλληλες εκδηλώσεις

Εκτός των εκδηλώσεων του e-magic, που θα περιλαμβάνουν ποικίλες προβολές σε απευθείας σύνδεση με το διαδίκτυο, θα γίνει επίσης ένα συμπόσιο με θέμα το παρόν και το μέλλον των διαδικτυακών μέσων, με τον τίτλο cinem@net, στο οποίο θα συμμετέχουν Έλληνες και ξένοι ομιλητές. Παράλληλα, σήμερα και το πρωί της Παρασκευής διοργανώνονται κάποια workshops για ανθρώπους που ενδιαφέρονται να ασχοληθούν με αυτά τα μέσα.

Έως τις 16 Νοεμβρίου, θα υπάρχει επίσης η ιντερνετική τηλεόραση του e-magic, η e-magic Net TV, που θα αρχίσει να εκπέμπει απόψε στις 8 το βράδυ.

Οι υπολογιστές στην υπηρεσία του κινηματογράφου

Το χώρο της συνέντευξης ακολούθησε μια εντυπωσιακή εκδήλωση, όπου παρουσιάστηκαν όλες οι νέες τεχνολογίες από τις ψηφιακές κάμερες μέχρι τα ειδικά εφέ.

Θέλοντας να δείξει το πώς οι υπολογιστές μπορούν να τεθούν στην υπηρεσία του κινηματογράφου, ο Αλέξανδρος Χαλκίδης της AMY DIGITAL VIDEO εξήγησε με απλά παραδείγματα, αναφορικά με το πού χρησιμεύουν και πώς υλοποιούνται οι νέες τεχνολογίες στον κινηματογράφο.

Χρυσός Αλέξανδρος στο Γιάννη Δαλιανίδη

Με πολλή συγκίνηση αλλά και χαρά πραγματοποιήθηκε χθες το βράδυ στην αίθουσα Παύλος Ζάννας η εκδήλωση προς τιμή του μεγάλου Έλληνα σκηνοθέτη Γιάννη Δαλιανίδη για το σύνολο της προσφοράς του στον κινηματογράφο.

«Αυτό που θα του δώσω του το οφείλω», είπε ο Θόδωρος Αγγελόπουλος δίνοντας το κομψό αγαλματίδιο στον φανερά συγκινημένο τιμώμενο σκηνοθέτη.

«Ο Δαλιανίδης προέρχεται από το χώρο της επιθεώρησης, του καμπαρέ, τα οποία καταφέρνει να συνθέσει σε ένα δικό

του υβρίδιο», ανέφερε ο Κώστας Γεωργουσόπουλος, ενώ η Ροζίτα Σώκου με το γνωστό άμεσο και ευχάριστο τρόπο σημείωσε πως ο Δαλιανίδης έκανε κάτι μοναδικό: κατάλαβε και απέδωσε πως είναι ο ελληνικός διάλογος, χωρίς ρομαντικές παύσεις και κοιτώντας ο ένας συνομιλητή τον άλλον.

Πριν από την εκδήλωση προβλήθηκε ένα πεντάλεπτο βίντεο με σκηνές από ταινίες του σκηνοθέτη, ενώ μετά το τέλος της προβλήθηκε η ταινία *Κορίτσια για φίλημα*.

Τιμητική εκδήλωση για τον Κώστα Χατζηκρήστο

Σήμερα στις 20:00, στην αίθουσα Παύλος Ζάννας, θα γίνει εκδήλωση προς τιμή του Κώστα Χατζηκρήστου. Για τον ηθοποιό θα μιλήσει ο Λάκης Λαζόπουλος, και θα ακολουθήσει η προβολή της ταινίας *Της κακομοίρας*. Η Ρήνα την έχει δει άπειρες φορές. Για τον Ζήκο.

Επιμέλεια: Όλγα Κοζάνη

ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ

Σήμερα στις 23:00, στην αίθουσα Φρίντα Λιάππα, ο Μάρκο Μπελόκιο θα παρευρεθεί στην προβολή της ταινίας του *Το χαμόγελο της μητέρας μου*, μαζί με τον ηθοποιό Λου Καστέλ, πρωταγωνιστή της ταινίας του *Οι γροδιές στην τσέπη*.

Σήμερα στις 14:00, στην αίθουσα Τώνια Μαρκετάκη θα προβληθεί η ταινία του Παντελή Βούλγαρη *Όλα είναι δρόμος*. Στην ίδια αίθουσα, στις 19:30, ο Παντελής Βούλγαρης θα προλογίσει την ταινία του *Πέτρινα Χρόνια*.

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ευχαριστεί την

για την πολύτιμη συνεισφορά της

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Dewar's

ΒΡΑΒΕΙΟΝ
ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Α' ΠΡΟΒ

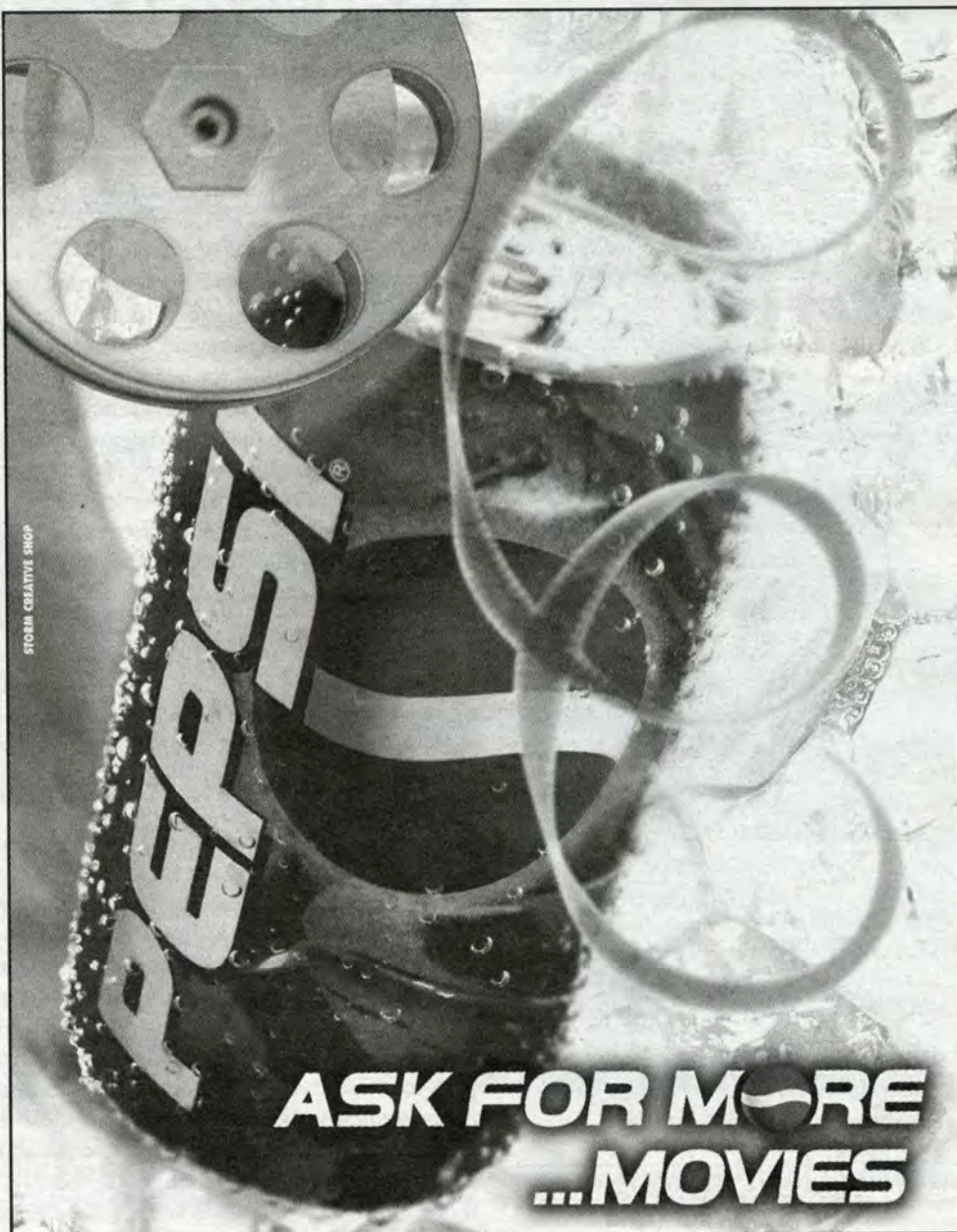
Β' ΠΡΟΒ

ΤΕΛΙΚΗ

1. Εξόριστος σε άλλον ουρανό	4,072	4,193	4,132
2. Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου	4,377	4,711	4,544
3. Μπάνγκαλου	3,093	3,385	3,239
4. Γυναίκα της βροχής	4,101	3,939	4,020
5. Τυφλός στόχος	3,755		
6. Μυστικά μιας εκδρομής	4,144		
7. Επιθυμίες της γης			
8. Ρότζερ Ντότσερ			
9. Μην κλαις			
10. Ο γάμος της Ράνα			
11. Δύση			
12. Θα το μετανιώσεις			
13. Για πάντα δικός σου			
14. Η ζωή με σφάζει			
15. Χαπόν			
16. Ελ Μπονσερένσε			

1. Γύρω γύρω όλοι	4,030	4,109	4,070
2. Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-El vecino cubano	4,333	4,017	4,175
3. Ο βασιλιάς	4,498		
4. «Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης» Αλληγορία III	2,947		
5. Στη σκιά του Λέμι Κόσιον			
6. Εγκώμιο βραδύτητας			
7. Φύλακες του χρόνου			
8. Ο κόσμος ξανά			
9. Όνειρα γλυκά			
10. Το μυστικό του Νοέμβρη			
11. Παρά λίγο, παρά πόντο, παρά τρίχα			
12. Η μνήμη			
13. Πάμε για ένα ούζο			
14. Όσο υπάρχει αλκοόλ			
15. Ο χαμένος τα παίρνει όλα			
16. Lilly's story			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Επαναληπτικές προβολές

Μυστικά μιας εκδρομής/Vylet
της Alice Nellis (Τσεχία/Σλοβακία, 2002)

Σχεδόν έξι μήνες μετά το θάνατό του, η τέφρα του πατέρα βρίσκεται ακόμη στη ντουλάπα της γιαγιάς. Η οικογένεια φαίνεται να έχει ξεπεράσει το πένθος, κι ο καθένας τους ασχολείται με τα προβλήματά του: η νεότερη κόρη, Σουσάνα, ετοιμάζεται ν' αφήσει τον άνδρα της· η έγκυος αδελφή της, Ιλόννα, νιώθει πως ο δικός της την παραμελεί· η μητέρα της, Μιλάντα, εισβάλλει διαρκώς στο σπίτι της Ιλόννα, προσφέροντας τη βοήθειά της και τρελαίνοντας το γαμπρό της, ενώ η γιαγιά ονειρεύεται να επισκεφθεί τη γενέτειρά της στη Σλοβακία μια τελευταία φορά προτού πεθάνει. Εν τέλει, η οικογένεια αποφασίζει να μεταφέρει την τέφρα του πατέρα στη Σλοβακία...

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Φόριντα Λιάπη, 14:30

Τυφλός στόχος/Slepa poga
της Hanna Slak (Σλοβενία, 2002)

Ο Γκλάνκι το σκάει από ένα κέντρο αποτοξίνωσης και τηλεφωνεί στη φίλη του, Λούπα, για να τον βοηθήσει. Βρίσκοντάς τον μισολιπόθυμο, η Λούπα αποφασίζει να τον βοηθήσει η ίδια να κόψει την ηρωίνη. Του βάζει τα πόδια σε γύψο και τον κλειδώνει σ' ένα δωμάτιο που 'χει νοικιάσει. Η Λούπα προσπαθεί όσο μπορεί να κάνει ευχάριστη τη συμβίωσή τους στη μικρή κάμαρα. Αρνούμενη τη βοήθεια οποιουδήποτε άλλου, αφοσιώνεται εξ ολοκλήρου στο φίλο της. Ωστόσο, μέσα στον κλειστό αυτόν χώρο, είναι δύσκολο να πει κανείς ποιος από τους δύο είναι πραγματικά ο φυλακισμένος...

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Φόριντα Λιάπη, 20:00

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Επιθυμίες της γης / Arezou ha-ye zamin

του Vahid Mousaian (Ιράν, 2001)

Ο έρωτας ανδρικό αποκλειστικό προνόμιο; Στην περιοχή όπου ζει η νεαρή Γκολμπάνου, ένα μικρό ιρανικό χωριό, οι παραδόσεις ακολουθούνται στην πιο σκληρή και ακραία εκδοχή τους. Ο άνδρας μπορεί να παντρευτεί όποια θέλει, η γυναίκα πρέπει να υποταχθεί στη μοίρα της και να ζευγαρώσει με αυτόν που επιθυμεί η οικογένειά της, και όχι αυτόν που αγαπάει (στην προκειμένη περίπτωση ένα νεαρό βοσκό). Η άρνηση της σημαίνει πόλεμο όχι μόνο με τον συγγενικό περίγυρο αλλά και με την τοπική κλειστή κοινωνία. Ένα πόλεμο που μπορεί να τελειώσει με αιματηρό και τραγικό τρόπο, προκειμένου να υπερασπιστεί τα στεγανά των ισλαμικών αξιών.

Συγκινητικό και βαθιά ευαίσθητο, το φιλμ καταγράφει μέσα από την ερωτική ιστορία δύο νέων ανθρώπων, τη σκληρή πραγματικότητα μιας χώρας με αιχμή την αναζήτηση της γυναικείας ταυτότητας. Μέσα από τα μάτια της ψυχής της πρωταγωνίστριας γινόμαστε μάρτυρες ενός αδιεξόδου που χωρίς να σπκνέει το λάβαρο της ηθικής αφήνει περιθώριο για πολιτικές, κοινωνικές και ψυχολογικές προεκτάσεις της γυναικείας εμπειρίας στο σημερινό Ιράν. Η καθαρή ματιά, οι άγρια ποιητικές εικόνες, η λιτή κινηματογράφηση, η έμφαση στα εσωτερικά τοπία των χαρακτήρων, τα απογυμνωμένα από

Συγκινητικό και βαθιά ευαίσθητο, το φιλμ καταγράφει μέσα από την ερωτική ιστορία δύο νέων ανθρώπων, τη σκληρή πραγματικότητα μιας χώρας με αιχμή την αναζήτηση της γυναικείας ταυτότητας.

κάθε στολίδι κάδρα, χαρακτηρίζουν αυτό το στιβαρό δραματικό ψυχογράφημα, καταγράφοντας ταυτόχρονα συμπεριφορές, αντιλήψεις και προκαταλήψεις ενός διαφορετικού κόσμου. Πρόκειται για την πρώτη μεγάλη μήκους ταινία του 33χρονου σκηνοθέτη, ο οποίος σπούδασε ηθοποιία στο πανεπιστήμιο της Azad και ξεκίνησε να ασχολείται με το σινεμά, το 1986, στην Ένωση Νέων Ιρανών Κινηματογραφιστών.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 14:00

Ρότζερ Ντότζερ / Roger Dodger

του Dylan Kidd (ΗΠΑ, 2002)

Ρότζερ Σουάνσον. Διαφημιστής στο Μανχάταν, κοντά στα σαράντα, ωραίος, σούπερ πετυχημένος, style addict, έξυπνος, αλαζόνας, κυνικός, μισογύνης, με αυτοπεποίθηση που μπορεί να σου κουρελιάσει τα νεύρα. Με λίγα λόγια, ο τύπος του άνδρα που πλασάρουν ως ιδανικό τα σημερινά lifestyle περιοδικά. Θα βγαίνατε ποτέ ραντεβού μαζί του; Πριν πείτε ναι, ακούστε τη θεωρία του για τις γυναίκες: αντικείμενα σεξουαλικής απόλαυσης, αφελείς Σταχτοπούτες που ψάχνουν τον πρίγκιπα των ονείρων τους, εδισμένες στην απόρριψη, όσο πιο σέξι τόσο πιο ηλίθιες. Μην απογοητεύεστε όμως. Ακόμα και γι' αυτόν τον χαρισματικό κόπανο με το μυαλό ενός σχολιαρόπαιδου, υπάρχει ελπίδα, και είναι ο 17χρονος ανιψιός του από το Οχάιο, ένα ευαίσθητο και τρυφερό αγόρι της ηλικίας που επισκέπτεται τη μεγάλη πόλη για να δει το θείο του και να πάρει μαθήματα ερωτικής συμπεριφοράς από τον γκουρού του σεξ.

Το *Rodger Dodger* είναι μια ευφυής και σοφιστική συζήτηση πάνω στο φλερτ, το σεξ και τις σχέσεις των δύο φύλων, στο ύφος των ταινιών *In the company of men* και *Friends and Neighbours* του Νηλ Λαμπιούτ, όσον αφορά τον τοξικό σχεδόν μισογυνισμό του κεντρικού χαρακτήρα, μόνο πιο λαμπερή και προκλητικά διεισδυτική.

Το γεμάτο σοφιστικές διαλόγους σαρδόνιο σενάριο του Dylan Kidd, το γρήγορο μοντάζ, το υπέροχο καστ με τον Κάμπελ Σκοτ να χτίζει με τη βιρτουόζικη ερμηνεία του έναν αξέχαστο χαρακτήρα, η κλιμάτση ατμόσφαιρα του σύγχρονου Μανχάταν -ένα κοκτέιλ διανοουμενίστικων νευρώσεων και διαφημιστικού λάιφστάιλ- απογειώνουν αυτή το σύνθετο και ενδιαφέρον πορτραίτο των σχέσεων στη μοντέρνα Νέα Υόρκη. Η εξαιρετική φωτογραφία της ταινίας ανήκει στον Joaquín Baca - Asay, μόνιμο συνεργάτη του Kidd, ο οποίος χρησιμοποιεί μια φορητή κάμερα για να κάνει συνεχή close up στα πρόσωπα και βρίσκεται σε απόσταση αναπνοής από τη δράση, προσδίδοντας μια μοναδική αμεσότητα στο φιλμ. Το καστ συμπληρώνουν οι Ιζαμπέλα Ροσελίνι, Ελιζαμπεθ Μπέρκλεϊ, Τζένιφερ Μπνλς αλλά και ο νεαρός Jesse Eisenberg που μαζί με τον

Μια ευφυής και σοφιστική συζήτηση πάνω στο φλερτ, το σεξ και τις σχέσεις των δύο φύλων, στο ύφος των ταινιών του Νηλ Λαμπιούτ, όσον αφορά τον τοξικό σχεδόν μισογυνισμό του κεντρικού χαρακτήρα, μόνο πιο λαμπερή και προκλητικά διεισδυτική.

Κάμπελ Σκοτ δημιουργούν ένα από τα ωραιότερα κινηματογραφικά ζευγάρια που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια. Το εντυπωσιακό αυτό μεγάλο μήκους ντεμπούτο του Dylan Kidd - προηγουμένως δούλεψε σε διαφημιστικά φιλμ και βίντεο - προβλήθηκε στο παράλληλο τμήμα του φεστιβάλ της Βενετίας όπου κέρδισε τα «Don Quixote» και FIPRESCI αλλά και στο «Tribeca Film Festival» του Ρόμπερτ Ντε Νίρο.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 19:30

Οικογενειακά μυστικά και ψέματα

Alice Nellis, σκηνοθέτις της ταινίας *Μυστικά μιας εκδρομής*

Στην ταινία σας αφορμή για την εξέλιξη της ιστορίας είναι ο θάνατος του πατέρα μιας οικογένειας. Κι όμως έχετε διαρκώς την αίσθηση ότι η απουσία του είναι ένας ακόμα ζωντανός χαρακτήρας στο φιλμ...

Ο πατέρας είναι από τους βασικούς χαρακτήρες ακόμα κι αν δεν τον βλέπουμε, ένας χαρακτήρας που δεν είναι ποτέ εκεί και παρόλα αυτά νιώθεις να τον γνωρίζεις. Πολύ συχνά όταν κάποιος πεθαίνει, η πρώτη αντίδραση είναι άσχημη - ειδικά όταν τον αγαπάς - είναι μια τραγωδία και δεν πιστεύεις ότι υπάρχει κάποιο λογικό σε αυτό που έχει συμβεί, όμως μετά από λίγο καιρό αρχίζεις να αντιλαμβάνεσαι ότι σε αυτό τον καινούριο χώρο που έχει δημιουργηθεί, μπορείς να δεις διαφορετικά πράγματα. Οι δύο αυτές κοπέλες «βλέπουν» ξανά τη μητέρα τους, γιατί ο πατέρας τους ήταν τόσο χαρισματικός και ενδιαφέρον, μιας τόσο δυναμική φιγούρα, που πάντα καταλάμβανε τον κεντρικό χώρο και έκανε τη μητέρα αόρατη. Νέες σχέσεις λοιπόν δημιουργούνται και βοηθούν τα μέλη της οικογένειας να ενηλικιωθούν. Γιατί πιστεύω ότι μέρος της ενηλικίωσης δεν είναι να πενθείς για την απώλεια αλλά να συμφιλιωθείς με το θάνατο, κάτι το οποίο μαθαίνουμε σε μεγάλη ηλικία. Αυτός είναι ακόμη ένας λόγος που ο πατέρας είναι τόσο παρών - αν και απών στην ουσία - στην ταινία.

Πιστεύετε ότι υπάρχουν οικογένειες χωρίς μυστικά και ψέματα;

Δεν έχω συναντήσει καμία τέτοια οικογένεια. Είναι απόλυτα φυσικό να υπάρχουν μυστικά σε μια οικογένεια, απλά έχουμε διαφορετικές. Υπάρχουν οικογένειες με πά-

ρα πολλά κρυμμένα μυστικά, άλλες που έχουν κάποια άλλα, που τουλάχιστον τα μέλη της γνωρίζουν ότι είναι εκεί. Η γνώση ότι υπάρχουν πράγματα που δεν ξέρεις, μερικές φορές είναι σημαντική και αρκεί. Αν παραδεχθείς την άγνοια σου, πιστεύω ότι έχεις κάνει ένα βήμα μπροστά στο να αρχίσεις να αναγνωρίζεις τα πράγματα.

Τελικά αποτελεί νομοτέλεια τα παιδιά να προσπαθούν να αρνηθούν τους γονείς τους;

Είναι σαν μια αλυσίδα, όταν είσαι παιδί δεν το καταλαβαίνεις μέχρι που μετά βρίσκεσαι στη θέση τους. Σαν παιδί βλέπεις τους γονείς ως μοντέλα συμπεριφοράς. Όταν κάνεις δική σου οικογένεια, πολεμάς να μην γίνεις σαν κι αυτούς. Ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα που έμαθα είναι πως δεν λειτουργεί όταν προσπαθείς να αποσυνδεθείς από τους γονείς σου. Καλύτερα να ψάξεις να βρεις ποια είναι αυτή η σύνδεση και τι σημασία έχει για σένα, διαφορετικά δεν καταλαβαίνεις γιατί κάνεις πράγματα και μπορεί να γίνει δύσκολο και για τα δικά σου παιδιά να σε κατανοήσουν.

Με ποιο χαρακτήρα του φιλμ νιώθετε πιο κοντά;

Πιθανότατα θα ήταν η νέα κοπέλα που πρέπει να αποφασίσει ανάμεσα στον άνδρα της και τον εραστή της. Αλλά όταν γράφω χαρακτήρες, προσπαθώ πάντα να τους φανταστώ σε καταστάσεις όπου κι εγώ θα αντιδρούσα με τον ίδιο τρόπο. Πιστεύω ότι κάτι από συγκεκριμένες συνθήκες, μπορείς να δράσεις εντελώς διαφορετικά. Με αυτή την έννοια δεν συνδέομαι συγκεκριμένα με κάποιο χαρακτήρα. Αυτή που όμως που την αισθάνομαι πιο κοντά στην

καρδιά μου είναι η μητέρα, γιατί έχει καλές προθέσεις και προσπαθεί να μην είναι λυπημένη γι' αυτό που συμβαίνει, στηρίζοντας τους άλλους.

Τι είδους ιστορίες σας ενδιαφέρει να γυρίζετε ταινία;

Όταν γράφεις και να γυρίζεις μια ταινία, σου παίρνει δύο χρόνια από τη ζωή σου. Άρα πρέπει να ασχοληθείς με κάτι το οποίο σε ενδιαφέρει πολύ και μόνιμα. Για μένα προσωπικά, αυτό είναι οι σχέσεις μέσα στην οικογένεια, η δημιουργία μιας νέας οικογένειας, η αναζήτηση ενός συντρόφου και με αυτό τον τρόπο η αναζήτηση του εαυτού σου. Η πρώτη μου ταινία είχε να κάνει με εκλογές και πάλι όμως το θέμα ήταν η οικογένεια. Το παρελθόν και το μέλλον σου και το πως συνδέονται αυτά τα δύο. Γιατί όλοι είχαμε γονείς και επηρεαστήκαμε απ' αυτούς, όλοι ψάχνουμε ένα σύντροφο για να δημιουργήσουμε οικογένεια ή να δραπετεύσουμε από απ' αυτήν, είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Ίσως επειδή είμαι γυναίκα, δεν ξέρω, με ενδιαφέρουν αυτές οι ιστορίες. Αλλά δεν θα ήθελα να ξεδέσω δύο χρόνια από τη ζωή μου για μια αστυνομική ταινία. Οι σχέσεις από την άλλη, είτε είναι για καλό είτε για κακό, μας αφορούν πάντα.

Ποια είναι τα επόμενα σχέδια σας;

Αυτή τη στιγμή δουλεύω στο θέατρο ενώ παράλληλα γράφω και ένα καινούριο σενάριο. Στο χρονικό διάστημα μεταξύ των ταινιών μου κάνω θέατρο γιατί μου αρέσει πολύ η δουλειά που γίνεται εκεί με τους ηθοποιούς. Στο θέατρο έχεις την πολυτέλεια του χρόνου να ασχοληθείς σε βάθος με τους χαρακτήρες κι επιπλέον γνωρίζω και ανθρώπους που μπορεί να παίξουν αργότερα στις ταινίες μου. Επίσης, αυτό το χειμώνα θα διδάξω σκηνοθεσία στην κινηματογραφική σχολή FAMU της Πράγας.

Ανάμεσα σε δύο ρόλους

Manca Dorrer, πρωταγωνίστρια

της ταινίας *Τυφλός Στόχος*

και *Λουμπλιάνα* (στις Ματιές στα Βαλκάνια)

Συμμετέχετε σε δύο ταινίες του φεστιβάλ φέτος, πολύ διαφορετικές μεταξύ τους στο ύφος τους. Ποιο ήταν το στοιχείο εκείνο που σας έκανε να συμμετέχετε σε κάθε μία απ' αυτές;

Το *Λουμπλιάνα* είναι μια ταινία για τη μοναξιά ενώ το *Τυφλός Στόχος* είναι μια ιστορία για το έγκλημα που μοιάζει με αρχαία τραγωδία αλλά ταυτόχρονα και μια ιστορία αγάπης, κατά κάποιον τρόπο. Το *Λουμπλιάνα* ήταν η πρώτη μου δουλειά στο σινεμά και ένιωθα τυχερή μόνο που πέρασα το κάστινγκ. Στην δεύτερη, με προκάλεσε ο ρόλος. Είναι ένας πολύ δυνατός και σκληρός χαρακτήρας, ο οποίος απαιτούσε πολλά από μια ηθοποιό.

Ποια ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία που αντιμετωπίσατε;

Το γεγονός πως είχαμε μόνο τρεις μήνες για να δουλέψουμε πάνω στους χαρακτήρες μας και το ότι η Lupa ήταν ένας κόντρα ρόλος στην ψυχολογία μου, ένας σύνθετος ρόλος με πολλές αντιθέσεις. Lupa στα σλοβένικα σημαίνει «λύκαινα» αλλά και «μεγεθυντικός φακός». Στην ταινία αυτό εξηγείται με τον τρόπο που η ηρωίδα κάνει τα πάντα για να προστατεύσει τον ναρκομανή φίλο της ενώ ταυτόχρονα χτίζει τη δική της πραγματικότητα μέσα σε ένα δωμάτιο μαζί του, για να δραπετεύσει από τον έξω κόσμο. Και αυτή η πραγματικότητα χωρίς να το αντιλαμβάνεται, μεγαθύνεται. Το πιο δύσκολο όμως ήταν να αντέξω τα συναισθήματα που είχε γεννήσει μέσα μου ο ρόλος, μετά το τέλος των γυρισμάτων. Ήμουν σχεδόν στοιχειωμένη από το φάντασμα της μετά ενώ όσο ήμουν μέσα στο ρόλο δεν είχα κανένα πρόβλημα.

Πως είναι η ζωή των νέων ανθρώπων στη χώρα σας σήμερα; Έχει σχέση με αυτό που βλέπουμε στην ταινία;

Ήμαστε μια πολύ μικρή χώρα, μόλις δύο εκατομμυρίων ανθρώπων που απέκτησε την ανεξαρτησία της και θέλει να μπει στην ευρωπαϊκή ένωση. Από αυτή την άποψη είμαστε τυχεροί. Από την άλλη, οι τιμές έχουν ανέβει στα ύψη, υπάρχει μεγάλη ανεργία και φυσικά πρόβλημα ναρκωτικών το οποίο δεν είναι άμεσα ορατό αλλά ταλαιπωρεί πάρα πολλούς νέους ανθρώπους.

Πόσο εύκολο είναι να κάνεις κανείς ταινίες στη Σλοβενία;

Ως ηθοποιός σίγουρα δεν μπορείς να ζήσεις από το σινεμά. Γυρίζονται 5 ταινίες το χρόνο, κι αυτό είναι το μέγιστο που μπορούμε. Εγώ που έκανα δύο φιλμ σε ένα χρόνο θεωρούμαι εξαιρετικά τυχερή. Ως ηθοποιός δουλεύω κυρίως για τηλεοπτικές σειρές και πρόσφατα γύρισα και μια τηλεταινία.

Ρετροσπεκτίβα Marco Bellocchio

Το χαμόγελο της μητέρας μου

L'ora di religione - Il sorriso di mia madre

(Ιταλία, 2002)

Ο ζωγράφος Ερνέστο Μπουτταφουόκο μαθαίνει ξαφνικά ότι όλη η υπόλοιπη οικογένειά του (αδελφία, δίδες, συγγενείς) έχει αρχίσει εδώ και χρόνια μια διαδικασία αγιοποίησης της μητέρας του από το Βατικανό. Ο Ερνέστο, που είναι άθεος, δέχεται μια πρόσκληση να πάει στο Βατικανό για να «καταθέσει» γύρω από την υπόθεση της μητέρας του, η οποία δολοφονήθηκε από τον ψυχωτικό αδελφό του, Ετζίνιο. Στο μεταξύ, ο γιος του, Λεονάρντο, που ζει με τη μητέρα του, με την οποία ο Ερνέστο βρίσκεται σε διάσταση, αναρωτιέται αν -όπως του έχει πει η δασκάλα των θρησκευτικών στο σχολείο- ο Θεός είναι παντού, και θέτει στον πατέρα του το ερώτημα που τον απασχολεί.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Θρίντα Λάιντα, 23:00

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου ευχαριστεί την εταιρεία

HOUSE
interiors
contract

Η αγάπη σαν τη βαρύτητα...

Hidenori Sugimori, σκηνοθέτης της ταινίας *Η γυναίκα της βροχής*

Στην ταινία σας, υπάρχουν τέσσερα πρόσωπα που προσωποποιούν τα 4 στοιχεία της φύσης. Ποιο απ' αυτά τα στοιχεία θεωρείτε το πιο δυνατό;

Το νερό, που αντιπροσωπεύει η κεντρική ηρωίδα. Γιατί το νερό μπορεί να πάρει όλα τα πιθανά σχήματα και επιπλέον είναι το στοιχείο εκείνο που εξαγνίζει τα πάντα.

Κάποια στιγμή στο φιλμ, η ηρωίδα αναφέρει τη φράση «Αν θέλεις να τα πας καλά με τους ξένους μην κάνεις ερωτήσεις» και λίγο μετά «Ποιος νοιάζεται για το παρελθόν και τα ονόματα», όταν σκέφτεται την αγάπη. Πιστεύετε κι εσείς ότι αυτό είναι το μυστικό της αγάπης;

Η αγάπη σήμερα έχει να κάνει με τις πληροφορίες. Συναντάς έναν άνθρωπο και το πρώτο πράγμα που σε ρωτάει είναι το όνομά σου, μετά τα γενέθλια σου, η ηλικία, το επάγγελμα, το εισόδημα και πάει λέγοντας. Για μένα όμως η αγάπη είναι σαν τη βαρύτητα, δεν υπάρχει καμία ανάγκη να την κατανοήσεις. Το σημαντικό είναι να αγαπάς χωρίς να ρωτάς. Όπως στο *Τελευταίο ταγκό στο Παρίσι* του Μπερτολίνι, ένα αληθινό αριστούργημα. Θυμηθείτε τον Μπράντο. Δεν ρώτησε τίποτα για το παρελθόν εκείνης της κοπέλας, πίστεψε μόνο

στην πραγματικότητα που υπήρχε μέσα σε ένα δωμάτιο. Αυτό ήθελα να κάνω ξανά κατανοητό με την ταινία μου. Ότι η αγάπη είναι σαν τη βαρύτητα, σαν ένα ατύχημα που συμβαίνει ξαφνικά.

Ποια είναι η σχέση σας με την αρχαία ελληνική φιλοσοφία. Δίνετε την εντύπωση στην ταινία σας ότι έχετε ασχοληθεί με αυτό.

Είναι η μεγάλη μου αγάπη. Ονειρευόμουν πολύ καιρό να βρεθώ στην Ελλάδα γιατί έμαθα πάρα πολλά πράγματα από την κουλτούρα σας, την ελληνική μυθολογία και ιδιαίτερα τις αρχαίες τραγωδίες και τους σπουδαίους συγγραφείς τους. Όταν δημιούργησα τον άνθρωπο της φωτιάς στην ταινία είχα στο μυαλό μου τον Προμηθέα.

Το σενάριο του φιλμ σας τιμήθηκε στο Sundance, πριν καν γυριστεί ταινία. Τι πιστεύετε ότι ήταν αυτό που έκανε μια αμερικάνικη επιτροπή να ενδιαφερθεί για μια ιστορία που πατάει γερά στη γιαπωνέζικη κουλτούρα;

Ο παραγωγός του *Ripley* και του *Sliding Doors*, Γουίλιαμ Χόλμπεργκ, που ήταν

στην επιτροπή, μου είπε πως του άρεσε το ότι ήταν μια ιστορία μινιμαλιστική, ότι είχε κάτι το παράξενο αλλά το ενδιαφέρον. Του άρεσε επίσης η χρήση των στοιχείων της φύσης στο σενάριο, τη βρήκε ποιητική. Θέλησε λοιπόν να τη δει γυρισμένη σε φιλμ. Κάποιος άλλος είπε ότι είναι μια παραδοσιακή ιστορία αλλά το στυλ είναι πολύ μοντέρνο.

Τι ετοιμάζετε αυτή τη στιγμή;

Μόλις τελείωσα μια μικρού μήκους ταινία 30 λεπτών με τίτλο *Tokyo Crow*. Είναι μια ιστορία φαντασίας για ένα κοράκι που ξυπνάει μια μέρα και είναι άνθρωπος. Ουσιαστικά πρόκειται για την ιστορία της «Μεταμόρφωσης» του Κάφκα από την ανάποδη. Επίσης σχεδιάζω τη δεύτερη μεγάλη μου ταινία που θα δείχνει το σημερινό Τόκιο, το οποίο οι περισσότεροι δεν το γνωρίζουν. Όλοι νομίζουν πως είναι μια πόλη τύπου *Blade Runner* αλλά είναι κάτι πολύ διαφορετικό. Με ενδιαφέρει να δείξω το Τόκιο με την ίδια λογική που είδαμε τη Νέα Υόρκη του Σκορσέζε ή το Χονγκ Κονγκ του Γουόνγκ Καρ Βάι.

Συνεντεύξεις: Τζένη Παυλίδου

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

**Szep napok
Pleasant days**

Kornel Mundruczo (Hungary, 2002)

A young man tries to build a normal life after being released from prison. A frail young woman gives birth on the floor of a laundromat. A sister flies into a rage when her brother falls for someone else. These fully loaded scenes characterize the savage, small-town world of Pleasant Days. In this elaborately conceived, courageously unromantic tale of desperate motivations and dubious intentions, Kornel Mundruczo studies three young adults trying to escape a life that presents few options. Recently paroled, Péter (the laconic Tamas Polgar) arrives at his sister's home. Neglected by her boyfriend, Maria (Kata Wéber) is happy to entertain her brother. Soon, however, both siblings come to share a dangerous knowledge that binds them to Maria's best friend Maya (Orsolya Tóth), the petite, bewitching and jealously watched girlfriend of a shady, malevolent businessman. Life is harsh and individuals must be prepared to make sacrifices. The desire to be loved and to escape are crippling each member of the young trio, even if these longings take different guises and ultimately pit the youths against each other in a precarious tangle of manipulation. At the ruinous end of this chain of events, Péter finds himself faced with a bitter dilemma: he must choose between desire and family, between escaping or becoming further implicated in a rapidly deteriorating situation. Mundruczo's film is a daring, realistic and provocative meditation on the high price of freedom. Andras Nagy's mobile, edgy camera work pitches events at perilous angles and heightens the hopelessness that drives the characters. The Hungarian town that serves as a backdrop achieves an abstract, universal feel, as do the vivid portraits of young adults who inhabit a restrictive world where sex and deception function as currencies. Pleasant Days is certainly among the most ironic titles in this Festival, but the film is a riveting and, ultimately, sincere look at the extremes to which people are willing to go.

Dimitri Eipidis

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ο κόσμος του έρωτα Un mondo d'amore

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 2002)
Ο Παζολίνι είναι δάσκαλος, στο χωριό Ραμουσέλο, κατηγορούμενος για ασέλγεια σε βάρος ανήλικων αγοριών. Τίθεται σε διαθεσιμότητα και διαγράφεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα. Οι φίλοι του τον συμβουλεύουν να πάει στη Ρώμη...
Spotlight A. Grimaldi - Cine Tzon Κασσαβέτης, 11:30

Η δύναμη της επαρχίας Κανγκκουόν Kangwondo eui him

του Χόνγκ Σανγκ Σου (Κορέα, 1998)
Για να ξεφύγει από τη ζέστη της πόλης και να ξεχάσει μια αποτυχημένη σχέση μ' έναν καθηγητή, η Τζί-σουκ πηγαίνει στα βουνά Κανγκ-ουόν-ντο με δυο φίλες. Εκεί γνωρίζει έναν αστυνόμο...
Hong Sang Soo Retro - Π. Ζάννας, 12:00

Πετώντας με μια φτερούγα Tani tatuwen piyabanna

του Ασόκα Χανταγκάμα (Σρι Λάνκα, 2000)
Μια γυναίκα εργάζεται ως μηχανικός αυτοκινήτων και ζει κρύβοντας το πραγματικό της φύλο. Έχει έναν ευτυχισμένο γάμο με μια γυναίκα, και όλα φαίνονται να πηγαίνουν καλά, ώσπου, μια μέρα, ένα αυτοκινητικό ατύχημα τη στέλνει στο νοσοκομείο...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 14:00

Ρόζα Φουντσέκα/Rosa Funzeca

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 2002)
Ύστερα από δέκα χρόνια στο πεζοδρόμιο, η Ρόζα Φουντσέκα αποφασίζει να εγκαταλείψει τη ζωή της πόρνης και να επανασυνδεθεί με το γιο της που μεγάλωσε σ' ένα ίδρυμα της εκκλησίας...
Spotlight A. Grimaldi - Π. Ζάννας, 14:30

Ευχάριστες μέρες/Szep napok

του Κορνέλ Μουντρούσο (Ουγγαρία, 2002)
Ένα μωρό γεννιέται στο πάτωμα ενός μαγαζιού με αυτόματα πλυντήρια. Ούτε η μητέρα αλλά ούτε και ο εραστής της θέλουν να το κρατήσουν. Η υ-

πεύθυνη των πλυντηρίων αγοράζει το μωρό με σκοπό να εκβιάσει το φίλο της...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 16:30

Κούκλες/Dolls

του Τακέσι Κιτάνο (Ιαπωνία/Γαλλία, 2002)
Ο Ματσουμότο πρόκειται να παντρευτεί από προ-ξενιό και εγκαταλείπει τη Σαουάκο, η οποία χάνει τα λογικά της. Τελικά, ο Ματσουμότο εγκαταλείπει τη νύφη και παίρνει τη Σαουάκο από το ψυχιατρείο. Τη δένει μ' ένα μακρύ κόκκινο κορδόνι το οποίο, στη συνέχεια, δένει επάνω του...
Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Η παρθένα που έγδυσαν οι μνηστήρες της/Oh!Soojung

του Χόνγκ Σανγκ Σου (Κορέα, 2000)
Μια ιστορία αγάπης και πόθου ανάμεσα σε δύο άνδρες και μια κοπέλα. Το πρώτο μέρος της ταινίας είναι ιδωμένο από τη σκοπιά ενός από τους δύο άνδρες, ενώ το δεύτερο μέσα από τα μάτια της κοπέλας.
Hong Sang Soo Retro - Πλατεία Alpha Odeon 4, 17:30

Το μάθημα/La tarea

του Χ.Ουμπέρτο Ερμσόνιο (Μεξικό, 1990)
Μια γυναίκα έχει να κάνει μια εργασία για το μάθημα φιλμ/βίντεο που παρακολουθεί. Στρίνει μια κρυμμένη κάμερα και προσκαλεί έναν πρώην εραστή της στο σπίτι της...
Tribute J.H.Hermosillo - Cine Tzon Κασσαβέτης, 19:30

Το απαγορευμένο μάθημα La tarea prohibida

του Χ.Ουμπέρτο Ερμσόνιο (Μεξικό, 1992)
Η Μαρία δεν ξέρει ότι βιντεοσκοπείται όταν ένας νεαρός την προσκαλεί για να κάνουν πρόβα ενός δραματικού έργου. Ύστερα από την πρόβα μιας σκηνής «ψευδοσέξ», οι δυο τους κάνουν πραγματικά έρωτα...
Tribute J.H.Hermosillo - Πλατεία Alpha Odeon 4, 20:00

Απρόοπτοι έρωτες

Παρασκευή βράδυ

της Κλερ Ντενί (Γαλλία, 2002)
Η Λορ είναι εγκλωβισμένη σ' ένα μπουτίλντ-μα. Ακίνητοποιημένη, παρακολουθεί τον κόσμο γύρω της, ώσπου ένας ξένος πλησιάζει το αυτοκίνητό της. Έτσι ξεκινάει μια νύχτα γεμάτη εκπλήξεις...
Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 22:30

This is not a love song

της Μπίλι Έλτρινγκαμ (Μ.Βρετανία, 2001)
Ο Σπάικ κι ο Χίτον, βγαίνοντας από τη φυλακή, φεύγουν μ' ένα κλεμμένο αμάξι, όμως η εκδρομή τους παίρνει μια τραγική τροπή όταν ο Σπάικ κάνει κατά λάθος ένα έγκλημα κι ο Χίτον αποφασίζει να του συμπαρασταθεί.
Διεθνής Επιλογή - Πλατεία Alpha Odeon 4, 22:30

Οι πουτάνες/Le buttane

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 1994)
Με ύφος αρκετά ιδιότυπο, ακολουθώντας μια μέση οδό ανάμεσα στο ρεαλισμό και τη μυθοπλασία, η ταινία παρουσιάζει στιγμές από τη ζωή πέντε εκδομένων γυναικών στο Παλέρμο.
Spotlight A. Grimaldi - Π. Ζάννας, 23:00

Aurelio

Λάτρης του έργου του Πιέρ Πάολο Παζολίνι ο Γκριμάλντι έφτιαξε τρεις ταινίες εμπνευσμένες από τη ζωή του, τις οποίες θεωρεί: «πολύ διαφορετικές μεταξύ τους». Η πρώτη το Νερόλιο επικρίθηκε από τους φίλους του Παζολίνι, για τη δεύτερη Ένας Κόσμος Αγάπης δεν έχει βρεθεί ακόμη διανομέας στην Ιταλία. Η τρίτη η Ρόζα Φουντσέκα αναφέρεται στο Μάμα Ρόμα.

[...] Στην Ιταλία με θεωρούν ρεαλιστή και μου αρέσει ο ρεαλισμός. Ωστόσο, ο ρεαλισμός στο κινηματογράφο και στη λογοτεχνία είναι διαφορετικός από την απλή απόδοση της πραγματικότητας. Στις ταινίες μου προσπαθώ να εισαγάω, χωρίς να είναι δεδομένο ότι το καταφέρνω, σενάρια οι οποίες δεν έχουν ρεαλιστικά στοιχεία. Ίσως οι φίλοι του Παζολίνι να έχουν δίκιο, διότι κάποια πράγματα δεν ταυτίζονται με την πραγ-

Grimaldi

ματικότητα του Παζολίνι. Ωστό-

σο, όταν ο Παζολίνι έβγαине τα βράδια αναζητώντας αγόρια περνούσε νύχτες εντελώς μοναχικές κατά συνέπεια δεν υπάρχουν στοιχεία. Αυτά τα ήξερε μόνο ο σκηνοθέτης και το έβαζε στα έργα του. Οι φίλοι του Παζολίνι δεν μπορούν να διεκδικούν κανένα μονοπώλιο σε αυτά που ζούσε στις μοναχικές του νύχτες. Επομένως σε αυτή τη σχέση μεταξύ κινηματογράφου και πραγματικότητας ο κινηματογράφος συμπληρώνει τη πραγματικότητα.

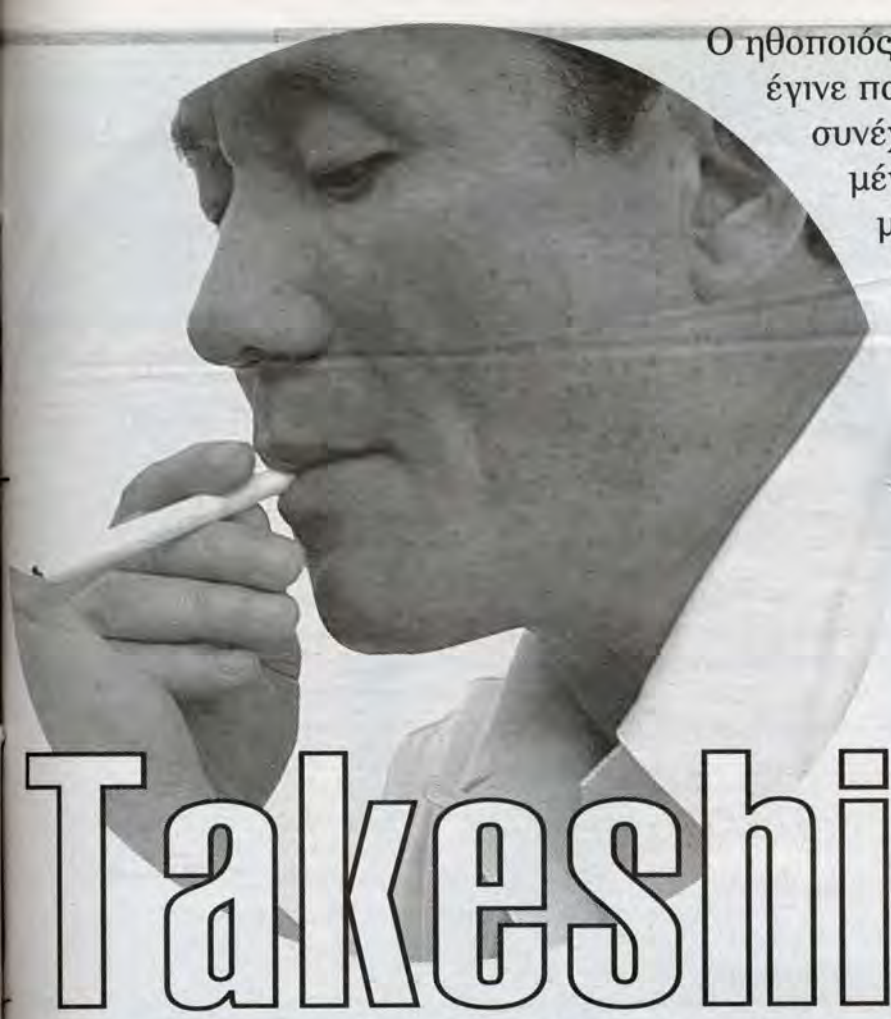
Στην ταινία σας Η κατάβαση του Ακλά στη Φλοριτσέλα θίγεται το γεγονός του βιασμού της ζωής παιδιών από ενήλικες.

Προτού γίνω σκηνοθέτης για 12 χρόνια δίδασκα στις φυλακές ανηλίκων. Είχα όμως τη τύχη να διδάξω και σε κανονικά σχολεία. Ο πρωταγωνιστής μου, ο Ακλά ήταν ένα από τα πιο ζιζάνια μαθητές που είχα. Ένα παιδί που του άρεζαν ο κινηματογράφος και το ποδόσφαιρο αλλά το σχολείο του ήταν εντελώς αδιάφορο, γινόταν πολύ επιθετικός σε αντίθεση με το σινεμά και το ποδόσφαιρο. Σε όλες τις ταινίες μου προσπαθώ να αφηγηθώ ιστορίες παιδιών. Το Ακλά... είναι η ιστορία ενός παιδιού. Η αγαπημένη μου

Ο άνθρωπος-ορχήστρα

σκηνή στις Πουτάνες είναι όταν μια πόρνη μητέρα αναζητά το γιο της. Μια από τις αγαπημένες μου ιστορίες η Τρις γράφτηκε από την γυναίκα μου, παίζει η κόρη μου και είναι η ιστορία ενός παιδιού. Η πρωταγωνίστρια η Τρις, η Μαρία, μοιάζει πολύ με τον πρωταγωνιστή του Ακλά... αν και οι συνθήκες και οι καταστάσεις που βιώνουν είναι εντελώς διαφορετικές. Ο Ακλά ζει σε μια βίαιη κοινωνία η Μαρία σε μια φυσιολογική που δε γνωρίζει τη βία. Και τα δύο παιδιά όμως πιστεύουν απόλυτα στον αντικειμενικό σκοπό τους και τον επιτυγχάνουν. Ο Ακλά αποφασίζει πως δεν θέλει να δουλέψει στο ορχήστρα όπως είχε δουλέψει όλο του το σώμα. Ο ίδιος δεν συνειδητοποιεί πως αυτό που κάνει είναι επαναστατικό για την κοινωνία όπου ζει. Για τον ίδιο είναι απλά μια κίνηση ελευθερίας, είναι ένα παιδί που θέλει να ζήσει διαφορετικά. Αλλά και η Μαρία που ψάχνει να βρει λουλούδια στο νησί για να τα δώσει στη μητέρα της κάνει μια μικρή επαναστατική πράξη.

Συνέντευξη: Χ. Καλλιέργης

Ο ηθοποιός Τακέσι Κιτάνο ξεκίνησε σαν συνοδός επιβατών σε ασανσέρ, ώσπου έγινε παρουσιαστής προγράμματος σ' ένα κλαμπ στριπτίζ του Τόκιο και στη συνέχεια φημισμένος παρουσιαστής ραδιοφώνου και τηλεόρασης. Γεννημένος το 1947 –αμέσως μετά τον πόλεμο, όταν η πλειοψηφία των συμπατριωτών του ήταν βυθισμένη στη φτώχεια– μοιράζει το χρόνο του ανάμεσα στις 9 ανά βδομάδα τηλεοπτικές εκπομπές του, υπαγορεύει βιβλία, ζωγραφίζει, συγγράφει σενάρια, σκηνοθετεί, πρωταγωνιστεί και μοντάρει τις ταινίες του. Η ενασχόλησή του με την σκηνοθεσία ήταν απροσδόκητη. Στον χώρο της τηλεόρασης βρίσκεται από την δεκαετία του '70. Το 1989, όταν ο σκηνοθέτης της ταινίας *Violent cop*, στην οποία πρωταγωνιστούσε ο Κιτάνο, εγκατέλειψε τη θέση του ο ηθοποιός αποφάσισε να τον αντικαταστήσει. Οι παραγωγοί προτίμησαν να εκμεταλλευτούν την δημοσιότητα του ονόματός του, αλλά κανείς δεν φανταζόταν πως μια μέρα θ' αναγνωριζόταν παγκόσμια ως σκηνοθέτης.

Takeshi

Από παιδί του ασανσέρ, σκηνοθέτης

Kitano

Οι πρώτες του ταινίες ήταν επικεντρωμένες σε χαρακτηριστικές μαφιόζων –των λεγόμενων Γιάκουζα– στην Ιαπωνία. Ακολούθησαν ταινίες με λιγότερη βία και περισσότερη ευαισθησία στις ανησυχίες της παιδικής και εφηβικής ηλικίας, οι οποίες τον κατέταξαν ανάμεσα στους σκηνοθέτες που μπορούν να παίξουν σε διαφορετικά κινηματογραφικά είδη. Όπως αναφέρει για τη γέννηση της ιδέας της τελευταίας του ταινίας *Οι Κούκλες*: "Την περίοδο που ήμουν ένας φιλόδοξος παρουσιαστής στην Αζακούζα (παλιά γειτονιά του Τόκιο), είδα έναν άνδρα και μια γυναίκα δεμένους μεταξύ τους με ένα κομμάτι σχοινί. Οι κάτοικοι της περιοχής τους αποκαλούσαν τους 'δεμένους ζητιάνους'. Κυκλοφορούσαν πολλές φήμες για το ζευγάρι αλλά κανείς δεν γνώριζε πραγματικά πως κατέληξαν να είναι περιπλανώμενοι ζητιάνοι. Η εικόνα τους μου έμεινε έντονη στο μυαλό και από πάντα ήθελα να κάνω μια ταινία με παρόμοιους χαρακτήρες. Έτσι αποφάσισα να διασταυρώσω αυτή την ιστορία με άλλες μικρές ιστορίες. Η ιδέα για την κάθε μια μου ήρθε από κάποιον που είδα ή άκουσα στο παρελθόν, ιστορίες που είναι συνηθισμένες στην Ιαπωνία."

Πώς ο σκηνοθέτης Τακέσι Κιτάνο διευθύνει τον ηθοποιό Τακέσι Κιτάνο;

Υπάρχουν δύο όψεις και δύο επίπεδα. Όταν εκπαιδεύω ως ηθοποιός στη σκηνή, ένας από τους δασκάλους μου, μου είχε πει: "Ένας καλός ηθοποιός πρέπει να μπορεί να μοιραστεί στα δύο για να μπορέσει να παίξει με το βλέμμα του θεατή. Πρέπει άλλοτε να είναι στην οθόνη και άλλοτε στην αίθουσα. Οι καλοί ηθοποιοί είναι εκείνοι που καταφέρνουν να δουν τους εαυτούς τους να παίζουν." Αυτό το ήδη παλιό μάθημα, το αφομοίωσα καλά και μπορώ και το εφαρμόζω. Το δεύτερο σημάδι είναι πως στις ταινίες μου πρώτα παίζει τους ρόλους μου ένας αντικαταστάτης, και βλέποντας τις χειρονομίες και τις μετακινήσεις του, αν υπάρχει κάτι που δεν πηγαίνει καλά του το διορθώνω. Αλλά πάνω απ' όλα όταν παίζω δεν ξεχνώ ποτέ πως είμαι σκηνοθέτης όπως όταν έβλεπα κάποιον να με αντικαθιστά, ή όταν είμαι στην αίθουσα. Ο καλύτερος και πιο απαιτητικός θεατής μου είναι ο ίδιος ο εαυτός μου.

Έχετε δηλώσει πως είναι μεγάλη η ευχαρίστηση που νοιώθετε όταν σκηνοθετείτε μια ταινία.

Ας πούμε ότι είσαι ένα μικρό παιδί που του χαρίζουν ένα συναρμολογούμενο αεροπλανάκι και νοιώθεις μεγάλη χαρά κι έκπληξη όταν το φτιάχνεις. Αυτή είναι μια εμπειρία φοβερά δια-

σκεδαστική. Πολύ περισσότερο όμως μέσα απ' την προσπάθεια του να σκηνοθετήσεις μια ταινία μπορείς να χτίσεις το μοντέλο τοποθετώντας τα κομμάτια του στη σωστή σειρά.

Νομίζετε ότι υπάρχει κάποια αντίφαση στο γεγονός ότι κάνετε κινηματογράφο και τηλεόραση ταυτόχρονα;
Σίγουρα υπάρχουν διαφορές και αντιθέσεις ανάμεσα στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο αλλά νομίζω ότι το χρήμα μπορεί να λύσει οποιοδήποτε πρόβλημα.

Είστε κατά κοινή ομολογία από τους μεγαλύτερους και σπουδαιότερους εν ζωή Ιάπωνες σκηνοθέτες. Εκτιμούν στη χώρα σας το γεγονός αυτό και το έργο σας παράλληλα;

Τελευταία ο ιαπωνικός τύπος και η κοινή γνώμη άρχισαν να λένε πως είμαι ο Ακίρα Κουροσάβα της δεκαετίας του '90 και του 21ου αιώνα. Αυτό δε συνέβαινε έως ότου γίνει το *Hana bi* (*Πυροτεχνήματα*). Πολλοί πίστευαν ότι οι ταινίες που έφτιαχνα ήταν απλά το χόμπυ ενός κωμικού ηθοποιού. Επομένως δεν άξιζε να δώσουν χρήματα για να τις δουν, αφού μπορούσαν κάθε βράδυ να με δουν στην τηλεόραση. Αφότου όμως κέρδισα το Χρυσό Λιοντάρι της Βενετίας αυτή η άποψη για τον σκηνοθέτη Τακέσι Κιτάνο άλλαξε τελείως, δηλαδή όλες οι ταινίες που είχα κάνει ως τότε άρχισαν να πουλάνε στα συνοικιακά βίντεο κλαμπς. Δεν θέλω να κριτικάρω τη χώρα μου και το κοινό της, αλλά στην Ιαπωνία οι άνθρωποι αποδέχονται χωρίς όρους όλους τους σχεδιαστές μόδας της Ευρώπης, όπως ο Γκούτσι, ο Βερσάτσε κ.α. και ίσως μετά τη Βενετία να πίστεψαν ότι η ταινία μου φέρει την επωνυμία προϊόντων του Γκούτσι... είναι κάτι σαν Ευρωπαϊκή φίρμα ρούχων δηλαδή.

Πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι για σας να πραγματοποιήσετε μια ταινία στην Ιαπωνία;

Θα έλεγα ότι είναι αρκετά δύσκολο να γίνει μια ταινία στην Ιαπωνία. Η κάθε εταιρία παραγωγής χρειάζεται πάρα πολύ χρόνο για να ολοκληρώσει το σχέδιο της ζητώντας διαρκώς άδεια από την κυβέρνηση ή τις τοπικές αρχές για να κάνει γυρίσματα σε οποιοδήποτε τόπο. Επιπλέον το Ιαπωνικό κοινό δεν συνηθίζει να βλέπει τοπικό κινηματογράφο. Βλέπει κυρίως δυτι-

“Η καλύτερη εποχή του χρόνου, αν είμαι με γυναίκα, είναι το φθινόπωρο. Δίχως γυναίκα, το καλοκαίρι.”

κό σινεμά και ειδικά ταινίες του Χόλιγουντ. Ο λόγος που ασχολούμαι ακόμη με tv shows είναι επειδή η εταιρία παραγωγής μου βασίζεται στο εισόδημα μου από τα προγράμματα της τηλεόρασης. Έτσι μέσα από αυτή την εταιρία παραγωγής μπορώ κι επιμένω ν' ασχολούμαι μ' αυτό το πολυτελέστατο χόμπυ που δεν είναι άλλο από το να κάνω κινηματογράφο. Ωστόσο τα τηλεοπτικά shows, μου δίνουν διάφορα στοιχεία για την δουλειά μου που έχουν να κάνουν με την γνώση και την εμπειρία.

Πώς είναι τα προγράμματα που κάνετε για την τηλεόραση;

Αυτή την περίοδο έχω εννέα εκπομπές την εβδομάδα στην ιαπωνική τηλεόραση και η κάθε μια είναι διαφορετική από την άλλη. Είναι talk-shows και σατιρικές-κωμικές εκπομπές, έχω ένα πρόγραμμα για τις εικαστικές τέχνες κι ένα πρόγραμμα για τις επιστήμες, γενικά ασχολούμαι με διάφορα πράγματα. Το κάθε πρόγραμμα είναι ξεχωριστά γραμμένο στο στούντιο, επειδή έχουμε στην Ιαπωνία αυτό που λέγεται πολιτικό ορθό κι επειδή ξέρουν ότι αν βγω ζωντανά στον αέρα μπορεί να πω πολιτικά ανορθόδοξα πράγματα και το κοινό θα κάνει παράπονα.

Πότε προλαβαίνετε και κάνετε τα γυρίσματα μιας ταινίας όταν ασχολείστε με τέτοια συχνότητα με την τηλεόραση;
Τα προγράμματα για την τηλεόραση διαρκούν μονάχα εννέα ώρες τη βδομάδα. Στο στούντιο χρειάζονται μονάχα τρεις ώρες γύρισμα για κάθε ώρα προγράμματος. Επομένως συνολικά χρειάζομαι μονάχα 27 ώρες την βδομάδα, για τα γυρίσματα στη τηλεόραση, δηλαδή κάτι περισσότερο από μια μέρα, έτσι έχω ελεύθερο χρόνο τις υπόλοιπες ώρες για οτιδήποτε άλλο.

Ποια είναι η γνώμη σας όσο αφορά τις συνθήκες πραγματοποίησης μιας ταινίας στο Χόλιγουντ;

Σύμφωνα με τη δική μου εμπειρία ο σκηνοθέτης στο Χόλιγουντ δεν έχει απόλυτο έλεγχο της ταινίας του. Έχω την εντύπωση ότι σκηνοθεσία σημαίνει απλά διευθύνση μιας επιχείρησης στο Χόλιγουντ, ό,τι κάνεις λοιπόν είναι μια δουλειά πολύ περιορισμένης δικαιοδοσίας. Όταν μου πρότειναν λοιπόν από τη Βρετανική εταιρία παραγωγής Jeremy Thomas να κάνω τα γυρίσματα μιας ταινίας στην Αμερική, ζήτησα να εκπληρώσω όλους τους όρους μου πρώτα, διαφορετικά δεν θα δεχόμουν. Ήθελα δηλαδή να έχω 100% τον έλεγχο πάνω στο σενάριο, να έχω πάντα τον τελευταίο λόγο σε οτιδήποτε, και να μπορώ να έχω μαζί μου στο Λος Άντζελες όλο το συνεργείο μου. Μου αποκρίθηκαν ότι δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα κι έτσι δέχτηκα την προσφορά τους.

Συνέντευξη: Χρίστος Καλλίτης

43^ο
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

www.ert.gr

One channel

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

43^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου συντροφιά
με το Dewar's.

Dewar's Always you.
Always true.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Οι αντίπαλοι του Ελληνικού Κινηματογράφου και προτάσεις για δυναμικές απαντήσεις

Κύριε Σοφινάνοπουλε, είστε Αντιπρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου εδώ και τρεις μήνες. Θα επιχειρούσατε ένα πρώτο απολογισμό;

Είναι νωρίς για απολογισμούς. Ας μιλήσουμε καλύτερα για τις πρώτες παρατηρήσεις. Και η πρώτη μου παρατήρηση είναι ότι ένας οργανισμός δημόσιος, με ό,τι συνεπάγεται αυτό, ο οποίος απασχολεί περίπου τριάντα άτομα και έχει ετήσιο προϋπολογισμό πολύ μικρότερο από αυτόν μιας αμερικάνικης ταινίας, κάνει κάτι σχεδόν απίστευτο: φτιάχνει 15 ταινίες μεγάλου μήκους μέσα σ' ένα χρόνο (το 2002), κι άλλες τόσες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ. Φυσικά αυτό δεν οφείλεται μόνο στο Κέντρο, οφείλεται εν πολλοίς στο πείσμα και τον ηρωισμό, αν θέλετε, των Ελλήνων κινηματογραφιστών.

Το αποτέλεσμα πιστεύετε ότι είναι ικανοποιητικό; Οι ταινίες είναι καλές, θα έχουν απήχηση στο κοινό;

Θα σας απαντήσω με κοινοτυπίες. Κάποιες ταινίες θα είναι καλές και κάποιες όχι. Και κάποιες πιθανόν να έχουν και εμπορική επιτυχία. Το ζήτημα είναι αν εμείς είμαστε εντός στόχων. Γιατί αν περιμένουμε να δούμε 15 αριστουργήματα που θα σπάσουν τα ταμεία, τότε πετάμε στα σύννεφα.

Αυτό να το εκλάβω ως απαισιόδοξη στάση;

Κάθε άλλο. Εγώ θεωρώ εκπληκτικό το γεγονός ότι ο ελληνικός κινηματογράφος αντιτέκεται και επιμένει μέσα σε τόσο αντίξοες συνθήκες.

Αντίξοες για ποιο λόγο ακριβώς;

Τα γνωστά. Πανίσχυροι αντίπαλοι από τη μια και από την άλλη, λίγα κεφάλαια στην παραγωγή και τη διανομή.

Οι πανίσχυροι αντίπαλοι;

Η τηλεόραση, ο αμερικάνικος κινηματογράφος... Η τηλεόραση βέβαια τώρα τελευταία έχει γίνει τόσο κακή που πολύς κόσμος την κλείνει και βγαίνει έξω. Απ' τη μια αυτό είναι κακό γιατί η τηλεόραση επιμένει να χάνει τη μεγαλύτερη ευκαιρία που έχει η κοινωνία μας για πραγματική παρέμβαση στη διαμόρφωση του κοινού, για τη δημιουργία μιας κουλτούρας.

Από την άλλη είναι καλό που δεν καθόμαστε στα σπίτια μας. Συντελεί και το γεγονός ότι ο Έλληνας δεν είναι Σουηδός. Θυμάστε πριν δέκα χρόνια που κλείνανε τα θερινά σινεμά το ένα μετά το άλλο, και θρηνούσαμε για το αγιόκλημα και το γιάσεμί; Κάποια στιγμή τα πράγματα γύρισαν τούμπα.

Εγώ φέτος το καλοκαίρι πήγα τρεις φορές στον κινηματογράφο για να καταφέρω να μπω στα 400 Χτυπήματα του Τρυφώ. Στήθηκα στην ουρά για να μπω σε ταινία του Ερίκ Ρομέρ που ήδη κατά τη δεκαετία του '70 τη χαρακτηρίζανε αργή και κουλτουριάρικη. Κάτι γίνεται, κάτι αλλάζει...

Και ο αμερικάνικος κινηματογράφος;

Αυτός είναι πραγματικά ισχυρός αντίπαλος. Πώς να το κάνουμε, στο Χόλυγουντ δεν έχουν μόνο λεφτά, ξέρουν να φτιάχνουν και ταινίες που αρέσουν στον κόσμο. Με αρχή, μέση, τέλος, με στέρεους χαρακτήρες, με ανατροπές, με συγκινησιακή φόρτιση. Τι άλλο θέλεις για να κόψεις εισιτήρια; Ίσως και μια αίθουσα με αναπαυτικές πολυθρόνες και καλό ποπ-κορν. Δεν μπορούμε να τους πολεμήσουμε σε ανοιχτό πεδίο μάχης, χρειάζεται αντάρτικο.

Δηλαδή;

Να φτιάχνουμε ταινίες με ψυχή. Και να προσέχουμε πολύ τα σενάρια μας, να είμαστε σίγουροι ότι έχουμε κάτι να πούμε. Δεν υπάρχει θεατής σήμερα που νοιάζεται για τα ωραία μας τράβελινγκ. Πρέπει κάπου αλλού να τον συναντήσουμε, αλλιώς μας γυρνάει την πλάτη, κι ως νομίζουμε εμείς ότι είμαστε Ταρκόφσκι. Έχουν υπάρξει τέτοια συμπτώματα στον ελληνικό κινηματογράφο. Ευτυχώς, είναι ολοένα και λιγότερα. Εγώ είδα ελληνικές ταινίες τα τελευταία χρόνια που είχαν κάτι να πουν, που με συγκίνησαν, που μου άνοιξαν μια χαραμάδα στον κόσμο. Και που αν και χαμηλού προϋπολογισμού ήταν πολύ καλά φτιαγμένες. Τις προτιμώ από πολλές αμερικάνικες υπερπαραγωγές.

“...να μη σταματήσουμε να κάνουμε ταινίες. Κάθε είδους. Από ευπρεπείς εμπορικές μέχρι και πειραματικές που θα δούνε λίγοι άνθρωποι, μέχρι μικρού μήκους που θάχουν σχεδόν εκπαιδευτικό χαρακτήρα”

Να επανέλθουμε στις φιλοδοξίες, τους στόχους και τα εμπόδια που συναντήσατε στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

Εντάξει. Λοιπόν οι στόχοι:

Πρώτον, να μη σταματήσουμε να κάνουμε ταινίες. Κάθε είδους. Από ευπρεπείς εμπορικές μέχρι και πειραματικές που θα δούνε λίγοι άνθρωποι, μέχρι μικρού μήκους που θάχουν σχεδόν εκπαιδευτικό χαρακτήρα. Ταινίες από παλιούς καταξιωμένους σκηνοθέτες και ταινίες από νεώτερους. Ταινίες φτηνές και ταινίες ακριβότερες (γιατί πραγματικά ακριβές ταινίες δεν μπορούμε να κάνουμε, εκτός αν μιλάμε για διεθνείς συμπαραγωγές). Στη σωστή δοσολογία, πάντα. «Μέτρον άριστον», μην το ξεχνάμε.

Δεύτερον, να ενισχύσουμε τη διανομή. Οι ταινίες μας πρέπει να παίζονται. Το Δίκτυο Αιθουσών του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου (έξι αίθουσες στην Αθήνα) ήταν θαυμάσια ιδέα, δεν πάει καθόλου άσχημα, και μακάρι στο μέλλον να πάει καλύτερα και να επεκταθεί στην Αθήνα και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Σας διαβεβαιώ ότι καταβάλλουμε πολλές προσπάθειες γι αυτό.

Τρίτον, προώθηση της ελληνικής ταινίας στο εξωτερικό. Είναι γνωστό τι δουλειά κάνει η Hellas Film και τι έχει πετύχει τα τελευταία χρόνια. Και ξέρετε, η Hellas Film δεν έχει τα μέσα της Paramount...

Τέταρτον, διεθνείς συνεργασίες. Δεν είναι ο χώρος εδώ να πω λεπτομέρειες αλλά και σ' αυτόν τον τομέα γίνονται προσπάθειες.

Πέμπτον, σας το είπα και πιο πριν, να γράφονται καλύτερα σενάρια. Στον καινούργιο Κανονισμό Χρηματοδοτήσεων του Κέντρου προσπαθήσαμε να βρούμε αποτελεσματικούς τρόπους συνεργασίας σκηνοθετών και σεναριογράφων.

Και τα εμπόδια;

Νομίζω λίγο πολύ τα είπαμε. Η έλλειψη κεφαλαίων, κυρίως. Το Κέντρο πρέπει να εξοικονομήσει χρήματα για να κάνει περισσότερες και καλύτερες ταινίες και να τις προωθήσει σωστά. Συχνά γινόμαστε κακοί όταν αρνούμαστε επιδοτήσεις σε ανθρώπους που ζητούν από το Κέντρο, είτε για να φτιάξουν μια ακόμα κόπια, είτε για να βγάλουν ένα περιοδικό, είτε για κάποια εκδήλωση. Αλλά τα περιορισμένα κεφάλαια που έχουμε πρέπει να επιμερισθούν ορθολογικά. Νομίζω πως μόνο αν φτιάξουμε αρκετές καλές ταινίες που να αγγίζουν τον κόσμο θα μπορέσουμε να πείσουμε και την εκάστοτε κυβέρνηση ότι ο ελληνικός κινηματογράφος αξίζει μεγαλύτερης επιχορήγησης. Για να γίνει αυτό βέβαια χρειάζεται καλή συνεργασία ανάμεσα στο Κέντρο και τους Έλληνες κινηματογραφιστές με καλή πίστη και, προς Θεού, όχι γκρίνια!

ΜΙΛΟΥΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Γιώργος Ίκαρος Μπαμπασάκης
για την ταινία *Εγκώμιο βραδύτητας*

Ο Γιάννης Λεοντάρης μας ξαφνιάζει ευχάριστα, συνθέτοντας με εικόνες ένα ποίημα για τη διαλεκτική του χρόνου, για τη διαλεκτική ταχύτητας-βραδύτητας. Κάθεται, με την ταινία του υπό μάλης, κι αυτός μαζί μας στο τραπέζι με τα ουζάκια και τους μεζέδες, με τα τραγούδια και τις κουβέντες, με την άρνησή μας, χρόνια τώρα, να ενδώσουμε στους ρυθμούς του ιλίγγου. Και φέρνει μαζί του, συνδυασμένες και συμπίπτουσες, άγια ρεμάλια της εναντίωσης στον

καταιγισμό των απανωτών δευτερολέπτων που αφιερώνονται στο χρήμα, στην εργασία, σ' αυτό που λέγαμε, και κάναμε καλά, αλλοτρίωση -να, δεν έρχεται μόνος, φέρνει μαζί του τον Χασάν τον αρχιτέκτονα που μιλάει αργά για της βραδυπορίας, για του χασομεριού, τις αρετές.

Σωτήρης Δημητρίου

για την ταινία *Οι φύλακες του χρόνου*

Οι ζωές των φυλάκων μετά τη βάρδια -ο ένας αρμέγει τα πρόβατά του, ο άλλος κλαδεύει τις ελιές του- συνάδουν με

τα λόγια τους. Ταπεινά, μεστά λόγια που στεφανώνουν τις κερδισμένες ζωές τους. Η λέξη που μου έρχεται στο νου μετά τις αφηγήσεις τους είναι η τιμιότητα. Τίμιοι άνθρωποι που τιμούν τη δουλειά τους, τη ζωή τους. Μου άρεσε που δεν έβαλε η σκηνοθέτης μουσική στην ταινία. Τι καλύτερη μουσική από τα ανεπιτήδευτα λόγια των ανθρώπων; Οι μόνοι ήχοι που ακούμε είναι της φύσης που πλαισιώνει τις αρχαιότητες, οι «γέφυρες» του νερού, ποτάμι ή θάλασσα, που χρησιμοποιούνται για το πέρασμα από τον ένα χώρο στον άλλο.

Εγκώμιο βραδύτητας

του Γιάννη Λεοντάρη

Ο σύγχρονος άνθρωπος γεννιέται και μεγαλώνει μέσα σε φρενήρεις ρυθμούς. Όλα —από το φαγητό και το παιχνίδι μέχρι την εργασία και τις ανθρωπίνες επαφές— πρέπει να γίνονται όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Ποιος, όμως, επέβαλε αυτό το «πρέπει»; Με αφορμή το millennium η συζήτηση για το χρόνο και την «υποχρεωτική» ταχύτητα μπήκε σε νέα τροχιά. Το ντοκιμαντέρ του Γιάννη Λεοντάρη ανιχνεύει την έννοια του χρόνου και απενοχοποιεί τη βραδύτητα. Λόγιοι και καθημερινοί άνθρωποι εκθέτουν στο φακό τη διαφωνία τους με τους ρυθμούς μια κοινωνίας που δεν ξέρει να διαχειρίζεται τον χρόνο, οδηγώντας τους ανθρώπους σε αλλοτρίωση. Το ντοκιμαντέρ συμπληρώνουν εικόνες από τους διάφορους ρυθμούς της φύσης και τα γλυπτά του Ροντέν. Χρέη αφηγητή εκτελεί ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος.

Η βραδύτητα ως απάντηση στον παραλογισμό μιας σκληρής εποχής

Γιώργος Μιχαλακόπουλος, αφηγητής

[...] Η συγκεκριμένη ταινία είναι μια ιδιαίτερη ταινία, από έναν δημιουργό που τον χαρακτηρίζει η προσωπική ματιά σ' αυτά που συμβαίνουν εντός μας και γύρω μας. Ο Γιάννης Λεοντάρης κατάφερε να σταματήσει το χρόνο και τη λειτουργία του σε διάφορες στιγμές που υπάρχουν στην καθημερινότητά μας και που εμείς τις προσπερνάμε. Κι αυτό γιατί η ίδια μας η ζωή μάς έχει εκπαιδεύσει σε άλλες συμπεριφορές. Έτσι, καταντάμε να περνούμαστε μ' ένα πελώριο έλλειμμα παρατήρησης χρόνου μέσα στην ασήμαντη διάρκεια της ζωής μας. Επιτέλους, ο σκηνοθέτης μάς παίρνει απ' το χέρι σε μια βόλτα χρόνου-χρόνου ζωής. Εγώ δεν μπορώ να πω τίποτε άλλο παρά ότι είμαι ευτυχής που αξιοποίησα το χρόνο μου με τη συμμετοχή μου στην ταινία αυτή.

Γ.Π.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 16:00

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Ε Ι Σ

Οι μνήμες του σώματος...

Γιάννης Λεοντάρης, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς ξεκίνησε η ιδέα για ένα θέμα τόσο σημαντικό και ευρύ όσο ο χρόνος;

Τα σημαντικά θέματα δεν τα επολέγουμε. Απλώς, κάποτε αισθανόμαστε ότι καθορίζουν απόλυτα τη ζωή μας. Όταν, ενώ νομίζεις ότι ελέγχεις το χρόνο σου αντιληφθείς ότι είσαι κι εσύ έρμαιο της ταχύτητας, τρομάξεις. Ένα πρωί συνειδητοποίησα ότι χάνω αγαπημένους ανθρώπους γιατί δεν τους αφιερώνω τον χρόνο που απαιτεί η ουσιαστική ανθρώπινη επαφή. Υποθέτω ότι αυτό συμβαίνει και σε άλλους. Η ταινία, βέβαια, δεν με βοήθησε να λύσω το πρόβλημα.

Πώς επελέγησαν οι άνθρωποι που κλήθηκαν να δώσουν τις απόψεις τους για τη βραδύτητα και την ταχύτητα;

Από τη στιγμή που η ταινία άρχισε να παίρνει τη μορφή ενός προσωπικού ημερολογίου μέσα από

την εξομολογητική γραφή του Στέφανου Ροζάνη, αποκλείστηκε η παρουσία του επισημονικού λόγου ή των "ειδικών" που θα μπορούσαν να μιλήσουν για το χρόνο. Αντ' αυτού επελέγησαν άνθρωποι ανώνυμοι, που βιώνουν την αντίφαση ανάμεσα στην ταχύτητα και την βραδύτητα στην καθημερινή τους ζωή. Δύο άνθρωποι που μεγάλωσαν στην Ινδία και το Ιράν, αλλά ζουν στο Παρίσι, δυο εργαζόμενες ελληνίδες που διαπιστώνουν την εισβολή της ταχύτητας στη ζωή τους, ένας μεταφορέας από το Διδυμότειχο που κινείται με το κάρο του ενώ διαρκώς τον προσπερνούν αυτοκίνητα.

Είναι, κατά τη γνώμη σας, εφικτό να επιστρέψει ο άνθρωπος σε μια εποχή βραδύτητας;

Η επιστροφή είναι ανέφικτη. Η διατήρηση της μνήμης, όμως, εφικτή. Της μνήμης του σώματος. Όταν τρέχει κανείς μέσα στην πόλη, είναι καλό να θυμάται ότι τα πόδια του είναι φτιαγμένα για να περπατούν. Μόνο έτσι έχει την ελπίδα να σταματήσει κάποτε και να σκεφτεί. Αλλιώς, τρέχει ασταμάτητα περιμένοντας να τελειώσει η ζωή του. Όταν συνειδητοποιείς ότι οι νόμοι της αγοράς επιταχύνουν το βήμα την ομιλία και την αναπνοή σου, ή τρέχεις ακόμα πιο γρήγορα για να προλάβεις την επιτυχία ή αντιδράς: άλλος αποσύρεται στη φύση, άλλος πετάει το ρολόι του, άλλος βρίσκει περισσότερο χρόνο για να τον χαρίσει σε αυτούς που αγαπά.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Φύλακες του χρόνου

της Μαργαρίτας Μαντά

Κάθε αρχαιολογικός χώρος κρύβει τις μυστικές του ιστορίες που όσο και να σκάψει κανείς δύσκολα θα τις ανακαλύψει. Ιστορίες ανθρώπων. Ανθρώπων που έζησαν σ' αυτά τα κομμάτια της γης. Σήμερα οι κάτοικοι αυτών των χώρων είναι οι φύλακές τους.

Άνθρωποι που ζουν από το χώρο και για το λόγο αυτό έχουν μάθει να τον σέβονται και να σέβονται και την ιστορία του, μέρος της οποίας είναι κατά κάποιο τρόπο και οι ίδιοι. Η Μαργαρίτα Μαντά ακούει τις διηγήσεις τους και μοιράζεται με την ταινία αυτή το πάθος αυτών των επτά ανθρώπων που νοιάζονται πραγματικά για τη δουλειά τους. Ταυτόχρονα η ιστορία βιώνεται γλαφυρά μέσα από τα λόγια και παρασύρει στο πιο προσωπικό ταξίδι στο χρόνο.

Ένα ντοκιμαντέρ για την ιστορία και τις ιστορίες των ανθρώπων που την προστατεύουν

B.P.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 17:30

Για αυτούς που νοιάζονται

Μαργαρίτα Μαντά, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς ξεκίνησε το θέμα της ταινίας;

Όταν επισκεπτόμουν ως τουρίστρια κάποιους αρχαιολογικούς χώρους είχε τύχει να συναντήσω φύλακες που βλέποντας το ενδιαφέρον μου έρχονταν και μου μιλούσαν για το χώρο και την ιστορία του. Υπάρχουν βέβαια και άνθρωποι που εγώ ονομάζω υπαλλήλους και δεν τους ενδιαφέρει τίποτα άλλο από τη δουλειά τους, το ωράριό τους το μισθό τους. Για τους πρώτους λοιπόν αποφάσισα ότι έπρεπε να κάνω αυτό το ντοκιμαντέρ. Με βάση πληροφορίες και διαδοχικά ταξίδια στην Ελλάδα επέλεξα τους ανθρώπους που εμφανίζονται στην ταινία. Είμαι απολύτως βέβαιη ότι υπάρχουν και άλλοι αντιστοιχεί κάλους, τους οποίους δεν ανακάλυψα. Το πώς τελικά θα είναι η ταινία άρχισε μέσα μου να γεννιέται ουσιαστικά γνωρίζοντας αυτούς τους ανθρώπους. Αυτοί με οδήγησαν στην ταινία.

Ήταν εξαρχής πρόθυμοι να μιλήσουν;

Χρειάστηκε αρκετή δουλειά με την έννοια ότι θέλανε να μιλήσουν, αλλά όπως θα μιλούσαν στην τηλεόραση. Εγώ έπρεπε να

κάνω μαζί τους μια τέτοια δουλειά, ώστε να με εμπιστευθούν και να μου πούνε αυτά που δε θα λέγανε αλλιώς. Αυτά που λένε μέσα τους οι ίδιοι στον εαυτό τους. Θέλω να πιστεύω ότι αυτήν την εμπιστοσύνη την κέρδισα και ότι αυτό φαίνεται στην ταινία.

Για να γίνει τους επισκέφτηκα πολλές φορές, αποκτήσαμε μια σχέση, μια εμπιστοσύνη, μια φιλία και μετά πήγα με την κάμερα να μιλήσουν. Είναι μια σχέση όπως όλες οι ανθρώπινες σχέσεις που χτίστηκε σιγά-σιγά.

Ένα ντοκιμαντέρ σε τι διαφέρει από ένα ρεπορτάζ;

Στο ρεπορτάζ καταγράφεις ένα συγκεκριμένο γεγονός. Το ντοκιμαντέρ έχει μια διαφορετική δομή. Εγώ τράβηξα 42 ώρες υλικό κι έβαλα τελικά μια. Πιθανότατα σε έβαζες πέντε διαφορετικούς σκηνοθέτες να χειριστούν το ίδιο υλικό θα έβγαίναν πέντε διαφορετικές ταινίες. Ένα ρεπορτάζ έχει μια καταγραφική γραφή, ένα ντοκιμαντέρ έχει μια κινηματογραφική γραφή, ένα σκελετό και μια συγκεκριμένη δομή.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάτος

Ο κόσμος Ξανά

του Νίκου Κορνήλιου

Ένα ταξίδι στην ελληνικό ύπαιθρο που ξεκινάει χωρίς πολλή σκέψη. Μια κοπέλα θέλει να βρεί το μοναδικό πράγμα που έχει απομείνει από τη μητέρα της, απλά τον τάφο της. Οι φίλοι της θα την ακολουθήσουν για να τη βοηθήσουν χωρίς δισταγμό. Όλοι μεγαλωμένοι σε ιδρύματα μοιάζουν να έχουν χάσει από καιρό την πίστη τους. Πέντε παιδιά που όμως ταξιδεύουν αναζητώντας. Αναζητώντας όμως κάτι παραπάνω από ένα παλιό νεκροταφείο. Αναζητώντας ο καθένας τη δική του αλήθεια για τα προβλήματα που τον βασανίζουν, για την αλήθεια της φιλίας τους, για τους πόθους που ανά σιγά ξεδιπλώνονται. Ο σκηνοθέτης διαλέγει πέντε δεκαεπτάχρονα παιδιά και βγάζει μέσα από την αποπλυστικότητα αλλά και τη σκληρότητα του βλέματός τους τις αλήθειες της ζωής τους. Κι όλα αυτά μέσα στην ομορφιά της φύσης και σε μια πραγματικότητα που ακροβατεί με το όνειρο. Όπως δηλαδή και ο κόσμος των νέων παιδιών.

Ένα ονειρικό ταξίδι στα μύχια της νεανικής ψυχής

B.P.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 22:30

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Ε Ι Σ

Ένα κινηματογραφικό παραμύθι

Νίκος Κορνήλιος, σκηνοθέτης της ταινίας

Η ταινία αν και ξεκινάει πολύ ρεαλιστικά συνεχίζει με αρκετές συμβολικές, ονειρικές στιγμές. Τι θέλατε να πετύχετε με αυτήν την επιλογή; Η ταινία αφηγείται ένα ταξίδι. Με ενδιαφέρει να βρώ, σε σχέση με το θέμα της ταινίας, μια αντίστοιχη κινηματογραφική γραφή, μια μορφή σε εξέλιξη που να ξεκινά – όπως οι ήρωες της ταινίας – από την καθημερινότητα και να διεισδύει στον κόσμο του ονείρου, στον κόσμο, δηλαδή, της ουσιαστικής πραγματικότητας. Αν και η ταινία αυτή έχει διαφορετικό ύφος από το *Αθώο Σώμα*, την προηγούμενη ταινία μου, οι δύο ταινίες διαλέγονται: η μία από την πλευρά του σκότους και η άλλη από την πλευρά του φωτός.

Πόσο εύκολο είναι να προσεγγίσει κανείς την ψυχή των εφήβων χωρίς να πέσει στην παγίδα του μελοδράματος ή της σχηματικότητας;

Ο κινηματογράφος είναι το βλέμμα. Αναζητήσα και θέλησα να φέρω στην ταινία το καθαρό βλέμμα των εφήβων – την ψυχή τους. Αυτό στάθηκε οδηγός μου στην προσπάθειά να αφηγηθώ αυτό το κινηματο-

γραφικό παραμύθι. Όσο για το μελόδραμα είναι ένα ενδιαφέρον είδος. Το αποτέλεσμα εξαρτάται από τη χρήση που τού γίνεται.

Στην ταινία πρωταγωνιστούν πέντε νέα παιδιά.

Για να βρω τους νέους της ταινίας συνάντησα δύο χιλιάδες εφήβους που συμμετείχαν σε ερασιτεχνικές θεατρικές ομάδες γυμνασίων, λυκείων και δήμων. Η συνεργασία με τους πέντε νέους που επέλεξα ήταν εξαντλητική και ενθουσιώδης και στηρίχτηκε στην αμοιβαία εμπιστοσύνη. Το ίδιο ισχύει και για τους άλλους ηθοποιούς της ταινίας με τους οποίους έχω σταθερή και μακρόχρονη συνεργασία. Υπήρχε, έτσι, στα γυρίσματα ένα κοινό ερμηνευτικό ήθος και απόλυτη διαθεσιμότητα που ήταν πολύτιμη για μένα.

Είναι μια ταινία δρόμου με πολλά εξωτερικά γυρίσματα. Αντιμετωπίσατε κάποιες δυσκολίες λόγω της ιδιαίτερης αυτής φύσης της ταινίας;

Πράγματι, οι καθημερινές μετακινήσεις και η συνεχής εναλλαγή χώρων ήταν μια μεγάλη περιπέτεια. Η δυσκολία είναι να μη φαίνεται η δυσκολία. Να υπάρχει ροή.

Συνεντεύξεις: Βαγγέλης Ρητάς

Εφάπαξ

του Νίκου Ζαπατίνα

Ο Παντελής δούλεψε σκληρά για 25 ολόκληρα χρόνια στα απορριμματοφόρα του Δήμου Αθηναίων. Προλαβαίνοντας τις αλλαγές στο Ασφαλιστικό, βγαίνει στη σύνταξη και σχεδιάζει να ζήσει μια ήρεμη ζωή με τα λεφτά του εφάπαξ. Όμως η γυναίκα του και η πεθερά του έχουν διαφορετική γνώμη: θέλουν τα λεφτά για τους δικούς τους σκοπούς. Μην αντέχοντας την πίεση, ο Παντελής το σκάει με τα χρήματα για να κάνει τα όνειρά του πραγματικότητα, να ζήσει τη «μεγάλη» ζωή. Η γυναίκα του και η πεθερά του βλέπουν ότι χάνουν τα λεφτά και τότε αρχίζει ένα τρελό κυνηγητό σε Αθήνα, Φολέγανδρο και Σαντορίνη. Στα ίχνη του Παντελή βρίσκεται επίσης και μια νεαρή πόρνη, η Βασούλα, που είναι ερωτευμένη μαζί του. Μετά το πολυβραβευμένο και ιδιαίτερα επιτυχημένο εμπορικό *Ένας κι ένας*, ο Νίκος Ζαπατίνας επιστρέφει με μια ταινία που έχει το άρωμα κλασικής ελληνικής κωμωδίας του '60.

Γ.Π.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 11:30

Μαρία Πασχαλίδου, ηθοποιός

[...] Ο ρόλος με γοήτευσε από την πρώτη στιγμή. Ο τρόπος αυτής της γυναίκας να επιβάλλεται με τη σιωπή της, ο αισθησιασμός της, η τρυφερότητα αλλά και αγριότητα της, το πάθος της και η γενναιότητά της... Στην ουσία είναι ένας ρόλος με πολύ ενδιαφέροντα άκρα και ήταν μεγάλη πρόκληση για μένα να ανακαλύψω μια διαδρομή που να ενώνει όλες τις αιχμές αυτής της γυναίκας με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι ανθρώπινη χωρίς να στερηθεί την αινιγματικότητα και τη μαγεία της.

[...] Προσπαθήσαμε να αποφύγουμε κάθε τι που θα «ξεθύμαινε» τη δύναμη αυτής της γυναίκας. Στις πρόβες αφαιρούσαμε συνεχώς λόγια από το κείμενο και τα μετατρέπαμε σε βλέμματα, σε δράση. Κι έτσι αυτή η παράξενη γυναίκα, με τις αντιφάσεις της, τα πάθη της, με τα έργα της γίνεται σιωπηλά, σχεδόν μυστικά, πιο εύγλωττη και πιο ειλικρινής από όσο επιτρέπουν οι λέξεις.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Νίκος Κορνήλιος μιλά για την μουσική της ταινίας του

[...] Πριν περάσω στον κινηματογράφο έγραφα μουσική. Από τη στιγμή που άρχισα να σκηνοθετώ στον κινηματογράφο και στο θέατρο η μουσική έρχεται σαν ένα μέρος της σκηνοθεσίας. Άρα από την αρχή, από πολύ νωρίς, από το σενάριο ακόμα έχω στοιχεία της μουσικής στο μυαλό μου αλλά παίρνει τη μορφή της κανονικά όπως κάθε μουσική ταινίας αφού ολοκληρωθεί ένα πρώτο μοντάζ και δω την ταινία από κάποια απόσταση και με οδηγήσει η ίδια στην οριστική γραφή της μουσικής που εκείνη ζητάει. Μπορεί να σκέφτομαι τη μουσική από την αρχή αλλά δε θέλω να παίρνει τον πρώτο λόγο. Θέλω να έρχεται στην ώρα της και να υπηρετεί την ταινία, για αυτό λέω ότι η μουσική είναι μέρος της σκηνοθετικής μου δουλειάς.

[...] Πιστεύω σ' έναν κινηματογράφο που η μουσική μπορεί να απουσιάζει γιατί η ίδια η ταινία πρέπει και μπορεί να έχει τη δική της εσωτερική μουσική και πολλές φορές το ξέρουμε αυτό η μουσική έρχεται να καλύψει αδυναμίες ουσίας ή ρυθμών της ίδιας της ταινίας ή να προκαλέσει εύκολα συναισθήματα. Άρα πιστεύω ότι η χρήση της μουσικής πρέπει να είναι καίρια και η μουσική να παίζει ένα ρόλο δραματουργικό, να είναι ένα δραματουργικό «πρόσωπο» της ταινίας, όπως είναι οι χώροι για παράδειγμα, να αφηγείται κι αυτή κάτι σημαντικό. Αλλιώς καλύτερα να μην υπάρχει. [...] Στην δομή της ταινίας υπάρχει ένα κεντρικό θέμα, υπάρχουν επίσης και επιμέρους θέματα. Κάθε θέμα αφηγηματικό έχει το αντίστοιχο μουσικό του θέμα, έτσι υπάρχουν το θέμα της αναζήτησης, της μητέρας... Κάθε αφηγηματικό θέμα στην ταινία έχει το μουσικό θέμα που το σηματοδοτεί. Και πολλές φορές όπως μπλέκονται οι ιστορίες των ηρώων μπλέκονται και οι μουσικές.

Ο Λαυρέντης Μαχαιρίτσας μιλά για την μουσική της ταινίας *Εφάπαξ*

[...] Με τον Νίκο Ζαπατίνα είχαμε συνεργαστεί ξανά στην ταινία του *Ένας κι ένας*, όπου είχα κάνει πάλι τη μουσική. Κουβεντιάσαμε, ξέραμε, ακόμα καλύτερα ήξερε εκείνος, τι μουσική ήθελε στην ταινία, και έτσι, για παράδειγμα, αφού καταλήξαμε να υπάρχει ένα τραγούδι τίτλων, τόγραφα, πρότεινα στο Γιάννη Κότσιρα να το πει και εκείνος συμφώνησε. Νομίζω έτσι απλά έγιναν όλα.

[...] Η ταινία αυτή είχε μια διάθεση φυγής, αυτό έπρεπε να το εκφράσω στη μουσική μου. Έπρεπε να είναι και «αγχωτική» μουσική εξαιτίας του ήρωα και της ιστορίας του. Ήταν όμως ένα άγχος με χιούμορ.

[...] Η ταινία είχε μια εναλλαγή κοντράστ από την Αθήνα στα νησιά κι αυτό από μόνο του μου δημιούργησε τη διάθεση να κάνω μουσική διαφοροποιημένη ανάλογα.

[...] Ο ήρωας ήταν κομμένος και ραμμένος στον Πέτρο Φιλιππίδη. Εξαιρετικός ηθοποιός, με εντυπωσίασε στην ταινία, ήταν αποκαλύψη. Η μουσική επηρεάζεται σίγουρα από τις σκηνές, από το ήρωα έτσι όπως τον έβλεπα σε διάφορες σκηνές, για παράδειγμα. [...] Μια σκηνή που μου άρεσε πολύ – εκεί θα μπορούσα να γράψω κι ολόκληρο τραγούδι – είναι μια σκηνή όπου ανεβαίνει ο Φιλιππίδης, στη Σαντορίνη, με ένα τελεφερίκ και απέναντι στο άλλο που κατεβαίνει είναι μέσα η οικογένειά του και η κόρη του τον βλέπει και τον ανακαλύπτει. Βάλαμε μια όμορφη μουσική εκεί που νομίζω ότι ταιριάζει πολύ, σε μια σκηνή που κρατάει τόσο λίγο κι είναι πολύ συγκινητική και τρυφερή.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΚΕΝΤΡΟ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

παρόν!

1974-2002. ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ
ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269 e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

Ο Thierry Jousse δεν είναι άγνωστος στο κοινό του φεστιβάλ. Μέλος της κριτικής επιτροπής βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη για δεύτερη φορά μέσα σ' ένα χρόνο: πέρσι είχε προλογίσει τα αφιέρωμα, στον συντοπίτη του από την Ναντ, Jacques Demy. Ενώ κείμενο του μπορεί να αναζητηθεί και στην ειδική έκδοση των Cahiers du Cinema Special Jacques Demy (στην ελληνική γλώσσα, έκδοση Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης). Κριτικός κινηματογράφου (και αρχισυντάκτης στα θρυλικά Cahiers την περίοδο 1991 έως 1996) και κριτικός μουσικής (στο Inrockuptibles) ο Thierry Jousse μιλά με το χειμαρρώδη λόγο, το πάθος και την ένταση ενός πραγματικού σινεφίλ (όταν αναφέρεται στο σινεμά) και τον ενθουσιασμό ενός φανατικού μουσικόφιλου (όταν αναφέρεται στο rock και την electronica).

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

Στην πρώτη ερώτησή μας σχετικά με το τι διαφορές υπάρχουν όταν λειτουργεί ως κινηματογραφικός κριτικός ή ως μουσικοκριτικός, απάντησε: "Με την μουσικοκριτική ασχολήθηκα όταν έπαψα να είμαι αρχισυντάκτης των Cahiers. Η προσέγγισή μου στην κινηματογραφική κριτική είναι πιο διανοητική, πιο ορθολογική, πιο αναλυτική. Αντίθετα όταν γράφω για μουσική η προσέγγισή μου είναι πιο ενστικτώδη, πιο συναισθηματική, πιο ευαίσθητη. Για την μουσική δεν γνωρίζω τεχνικά χαρακτηριστικά, δεν έχω ειδικές γνώσεις. Είναι το αληθινό μου πάθος, η μουσική. Έτσι προσπαθώ να αιθανθώ το σύμπαν της μουσικής μέσα από τα γραπτά μου. Υπάρχει λοιπόν ένα στοιχείο ισορροπίας στα προηγούμενα: το συναισθηματικό μέρος του εαυτού μου ασχολείται με την μουσική και το ορθολογιστικό με το σινεμά".

ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

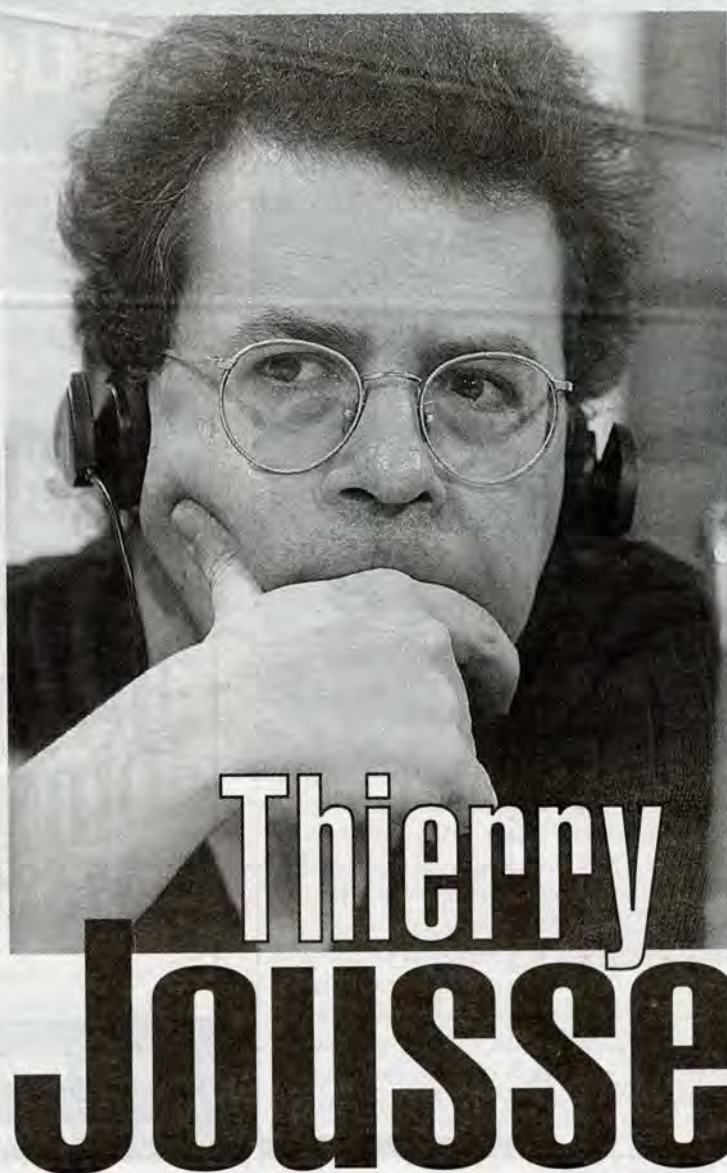
Στην ερώτησή μας για το ποια είδη μουσικής τον ενδιαφέρουν μας αποκαλύπτει τις προτιμήσεις για την rock και τη jazz. Από τα νέα ρεύματα στέκεται ιδιαίτερα σε avant-garde μορφές της electronica και στην drum' n' bass. Προσπαθεί, ως κριτικός και ως μουσικόφιλος, πάντα να βρίσκεται σε επαφή με τις νέες προσεγγίσεις στον χώρο της μουσικής και θεωρεί ότι αρκετές μορφές της ηλεκτρονικής μουσικής έχουν πολλά κοινά στοιχεία με την jazz: "κάτι που με βοήθησε να κατανοήσω αυτού του είδους την μουσική. Ορισμένες μορφές είναι, κατά κάποιο τρόπο, η συνέχεια της jazz". Για το μέλλον της μουσικής, επισημαίνει την κεντρική σημασία που έχει στο σημερινό μουσικό τοπίο ο DJ. "Είχα γράψει ένα άρθρο πριν λίγα χρόνια με τίτλο 'Welcome to Technosfaira', όπου σημείωνα αυτή την σημαντική αλλαγή. Όμως σήμερα το rock δεν έχει πεθάνει. Έτσι πιστεύω ότι όπως η κινηματογράφος δεν κατέστρεψε προηγούμενες μορφές τέχνης (όπως η φωτογραφία) έτσι και στον χώρο της στο μέλλον θα συνυπάρχουν παλαιότερες μορφές μουσικής, όπως το rock, με τις σύγχρονες τάσεις".

ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Για την κατάσταση στον χώρο του γαλλικού κινηματογράφου απαντά είναι απαισιόδοξος καθώς πιστεύει ότι, λόγω οικονομικών προβλημάτων, εισέρχεται σε περίοδο κρίσης. "Η Γαλλία είναι μια προνομιασμός χώρα, λόγω των μηχανισμών οικονομικής υποστήριξης που υπάρχουν στον χώρο του κινηματογράφου. Ωστόσο πρόσφατα υπάρχουν αρκετά προβλήματα στο Canal Plus, και οι σκηνοθέτες και παραγωγοί είναι πολλοί ανήσυχτοι για το μέλλον". Θεωρεί ότι υπάρχει μια νέα τάση στο χώρο του εμπορικού κινηματογράφου, όπου κεντρικό πρόσωπο είναι ο Luc Besson (γνωστός Γάλλος σκηνοθέτης) αυτήν την φορά ως παραγωγός. Η τάση αυτή τείνει στην δημιουργία γαλλικών blockbusters (όπως η ταινία Taxi). Επίσης μια άλλη τάση είναι η μεταφορά κόμικς στον κινηματογράφο (με ταινίες σαν το Asterix) και κωμωδίες όχι υψηλής ποιότητας, με εμπορικές σκοπιμότητες. Για τον χώρο του "άλλου" κινηματογράφου στέκεται στο παράδειγμα του Eric Rohmer, θεωρώντας ότι η δημιουργία μηχανισμών παραγωγής που ελέγχονται από τον ίδιο σκηνοθέτη, ο χαμηλός προϋπολογισμός και οι ιδέες αποτελούν ένα βιώσιμο μοντέλο για σκηνοθέτες που δεν θέλουν να ακολουθήσουν τον παραδοσιακό δρόμο. "Δεν χρειάζεται να κάνουν ταινίες σαν τον Rohmer (θα 'ταν άλλωστε αποτυχία), όμως θα έπρεπε να μελετήσουν τις μεθόδους παραγωγής τους. Αυτό είναι το μάθημα της nouvelle vague". Επισημαίνει από τους νέους σκηνοθέτες, τον Francois Ozon και τη μεγάλη παραγωγική του δύναμη: "Γυρίζει μία ταινία τον χρόνο, όπως οι σκηνοθέτες της nouvelle vague. Έχει το πνεύμα αυτής της περιόδου".

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Όταν τίθεται το ζήτημα για τον παγκόσμιο κινηματογράφο συμφωνεί απόλυτα με την άποψη ότι το ασιατικό σινεμά είναι το πιο ενδιαφέρον σινεμά σήμερα. Πιστεύει ότι στο έργο σκηνοθετών όπως οι Hou Hsiao Hsien, Wong Kar-wai, Edward Young και Tsai Ming Liang μπορούμε να βρούμε ιδέες, αλληλεπιδράσεις στη φόρμα. "Υπάρχει ενέργεια σε χώρες όπως η Κίνα ή η Νότια Κορέα". Και στέκεται σε ονόματα όπως ο Lee Chang Dong (Όαση) και Jia Zhang-ke (Άγνωστες απολαύσεις) που προβάλλονται στο τμήμα Παράθυρο στη Ασία. "Οι σκηνοθέτες που προέρχονται απ' αυτήν την περιοχή έχουν μεγάλες φιλοδοξίες και είναι ιδιαίτερα ευφύεις σε ζητήματα φόρμας. Η κατάσταση θυμίζει την περίοδο του ευρωπαϊκού κινηματογράφου στην δεκαετία του 60 όταν υπήρχαν σκηνοθέτες όπως ο Antonioni και

Godard. Μας δίνουν νέες οπτικές, νέες εικόνες". Παράλληλα θεωρεί ότι ο χώρος της Σκανδιναβίας (και το Dogma-95) είναι ίσως η περιοχή της Ευρώπης όπου δημιουργείται ο πιο ενδιαφέρον κινηματογράφος (αλλά και μουσική). Ενώ πιστεύει ότι στην Ευρώπη έχει απομονωμένους σκηνοθέτες σε χώρες όπως η Πορτογαλία, η Ρωσία (Sokurov) ή Ουγγαρία (Bela Tarr) οι οποίοι ανήκουν στον χώρο της avant-garde, "ενώ οι Ασιάτες σκηνοθέτες έχουν και τον στοχασμό πάνω στη φόρμα αλλά και τη διάθεση να συνδιαλλαγούν με το κοινό".

ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΖΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗ

Στην επισήμανση μας για τον John Cassavetes (ο Thierry Jousse έχει γράψει ένα βιβλίο για τον Ελληνοαμερικάνο σκηνοθέτη) εκφράζεται με ενθουσιασμό. Εμπνευστήρι είναι τα σχόλια του στην πρώτη περίοδο της καριέρας του και στην άρνηση του να υποκύψει στους μηχανισμούς παραγωγής. "Είναι πάντα το σύμβολο του ανεξάρτητου σινεμά" - και εκφράζει την απάρεσκειά του για το σύγχρονο ανεξάρτητο σινεμά. Θεωρεί ότι αυτός, αλλά και σκηνοθέτες όπως ο Bob Rafelson, είναι υποτιμημένοι: "Η ταινία Shadows του Κασσάβετη είναι ίσως πιο μοντέρνα από αρκετές ταινίες της nouvelle vague. Σκηνοθέτες όπως οι Oshima, Imamura, Marco Bellocchio και Bob Rafelson είναι σκηνοθέτες πολύ σημαντικοί γι' αυτή τη περίοδο. Ίσως θα πρέπει να γράψουμε ξανά την ιστορία του σινεμά για την εικοσαετία '55-'75. Μ' αρέσει ιδιαίτερα το σινεμά αυτής της εικοσαετίας".

ΓΙΑ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Στην ερώτησή μας για τα κριτήρια που καθορίζουν την κρίση του σε σχέση με τις ταινίες του διεθνούς διαγωνιστικού. Ύστερα από ένα μικρό δισταγμό απαντά: "Είναι δύσκολη ερώτηση. Δεν έχω κριτήρια. Μ' ενδιαφέρει μια ταινία να έχει ενέργεια, να ανακαλύπτει κάτι καινούργιο, να μην είναι συμβατική. Για μένα το σημαντικότερο κριτήριο είναι η ενέργεια και η αναζήτηση νέων εικόνων, ή σκέψη πάνω στην κινηματογραφική φόρμα".

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

“Μ' αρέσει το πρόγραμμα του φεστιβάλ. Είναι εντυπωσιακό. Αυτό που μ' αρέσει ιδιαίτερα είναι η ανάμειξη των αφιερωμάτων με τις νέες ταινίες. Ο Marco Bellocchio (για την δεκαετία του 60), ο Bob Rafelson (για την δεκαετία του 70), ο Bela Tarr (για την δεκαετία του 80) έκαναν ότι κάνουν σήμερα αυτοί οι νέοι σκηνοθέτες. Είναι πολύ καλό να βλέπεις παλιές ταινίες και νέες ταινίες στον ίδιο χώρο. Όχι για να κάνεις συγκρίσεις, αλλά για να διαπιστώσεις ότι και τότε και τώρα είναι η ίδια ιστορία. Μ' αρέσει αυτό το πνεύμα. Το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης είναι ένα πολύ καλό φεστιβάλ.”

Αφιέρωμα Bela Tarr

Οικογενειακή φωλιά Csaladi tuzetsek

(Ουγγαρία, 1977)

Ηρέν και η μικρή της κόρη ζουν εδώ και χρόνια στο μικροσκοπικό διαμέρισμα των γονιών του συζύγου της, Λάτσι. Η ατμόσφαιρα είναι τεταμένη και έκρυθμη. Η κάθε κίνηση στον κλειστοφοβικό χώρο του διαμερίσματος καταλήγει σε σύγκρουση και η κάθε ανούσια διαφορά εξελίσσεται μοιραία σε προστριβή. Ενώ ο Λάτσι υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία, η Ίρέν, εργάτρια σε αλ-λαντοποιείο, υπομένει την καθημερινή γκρίνια και αποδοκιμασία των πεδερικών της.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Στάυρος Τορνές, 12:00

Ο σουτσάνιερ / Szabadgyalog

(Ουγγαρία/Γερμανία/Αυστρία, 1980)

Ο νεαρός «Μπετόβεν», ταλαντούχος ερασι-τέχνης βιολιστής, εργάζεται ως νοσοκόμος στη δημόσια ψυχιατρική κλινική. Οι ασθενείς του τον λατρεύουν αλλά η αδυναμία του στο αλκοόλ του στοιχίζει την δουλειά του. Ανάμεσα στους φίλους του, ένας αλκοολικός ζωγράφος, ένας τοξικομανής έφηβος, ένας πρώην δάσκαλος (νυν εργάτης και ροκ τραγουδιστής), ο μεγάλος του αδελφός που επιστρέφει από μετανάστευσης από την ανατολική Γερμανία, μια νέα γυναίκα που μένει έγκυος και φέρνει στον κόσμο το παιδί του, αλλά την οποία εγκαταλείπει, και μία άλλη γυναίκα που την ερωτεύεται, την παντρεύεται και σύντομα την απατά...

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Στάυρος Τορνές, 20:00

Αφιέρωμα Bob Rafelson

Ο βασιλιάς των Μάρβιν Γκάρντενς The king of Marvin Gardens

(ΗΠΑ, 1972)

Ο Ντέιβιντ είναι παρουσιαστής σ' ένα ραδιοφωνικό σταθμό, αλλά αντί να παίζει δίσκους, μιλάει διαρκώς για τον αδελφό του, Τζέισον, και για τα παιδικά τους χρόνια. Επιστρέφοντας στο Ατλάντικ Σίτι, ο Ντέιβιντ βρίσκει τον Τζέισον στη φυλακή. Όταν βγαίνει με εγγύηση, ο Τζέισον γνωρίζει στον αδελφό του τη φίλη του, Σάλι, και τη θετή της κόρη, και οι τέσσερις τους οργανώνουν έναν εικονικό διαγωνισμό ομορφιάς για να μαζέψει ο Τζέισον εύκολα χρήματα και ν' αγοράσει το μικρό νησί που ονειρεύεται κοντά στη Χαβάη.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Φίντα Λιάνα, 12:00

Αφιέρωμα J.F.Stevenin

Δίδυμες επιθυμίες/Double messieurs

(Γαλλία, 1986)

Στα 40 του, ο Φρανσουά ζει μια ήσυχη ζωή, με μια συμπαθητική σύζυγο, μια κόρη μαθήτρια στο σχολείο, μια μητέρα συνταξιούχο και μια καλή δουλειά. Μια μέρα, πέφτει πάνω στο πρόσωπο του Λεό που τον κοιτάζει από το εξώφυλλο ενός αστυνομικού μυθιστορήματος. Ο Φρανσουά έχει 25 χρόνια να δει τον Λεό: από τότε που ήταν δυο ατίθασοι και ζωηροί έφηβοι. Ο Φρανσουά αναζητεί τον Λεό και βρίσκει ένα ενθουσιασμένο «μεγάλο παιδί» που μοιάζει να περιμενε πώς και τι αυτή την επανασύνδεση.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Φίντα Λιάνα, 17:00

www.vac.gr

VAC

VideoArtClub

The progressive home cinema club

24 DVD SERVICE

24 ώρες

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 107

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Studio ENTROPIA &

OKLAHOMA UNIVERSITY

FILM & VIDEO STUDIES

ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ

ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΙ

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

ΟΠΕΡΑΤΕΡ

ΜΟΝΤΕΡ

ΣΠΟΥΔΕΣ

Διευθυντής ο σκηνοθέτης
των βραβευμένων ταινιών "Μπιζνες στη
Βαλκάνια", "Ο Παράδεισος Ανοίγει
με Αντικείμενο" και 10 θεατρικών έργων

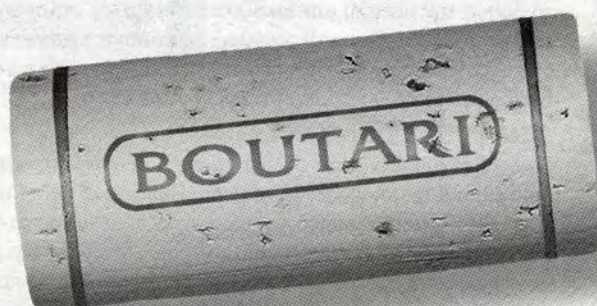
Βασίλης Μπουντιούρης

Studio ENTROPIA 4 ΧΡΟΝΙΑ 14 ΒΡΑΒΕΙΑ

Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 18, τηλ 2310 222694 / studioen@panafonet.gr

Η καλύτερη χρονιά του κρασιού;

Το '79.*

* Το 1879.

1879. Η ίδρυση της εταιρείας Μπουτάρη. Σήμερα, 123 χρόνια και πέντε γενιές μετά, η οικογένεια Μπουτάρη συνεχίζει να πρωτοπορεί και να γράφει την ιστορία του ελληνικού κρασιού με σεβασμό στην παράδοση και αφοσίωση στην ποιότητα.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

Ο πουθενά / Hicbiryerde

του Tayfun Pirselimoglu (Τουρκία/Γερμανία, 2001)

Ο Sukan είναι σαράντα χρονών και εργάζεται στο κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό της Κωνσταντινούπολης. Ο άνδράς της έχει πεθάνει. Κουρδικής καταγωγής, με ενεργή ανάμειξη στο αγώνα για ένα ανεξάρτητο Κουρδιστάν, υπήρξε ένα από τα θύματα αυτού του αγώνα. Η Sukan είναι αφοσιωμένη στον μοναχισμό της, τον Veyzel, ο οποίος εργάζεται σε μια μικρή βιοτεχνία. Η έγνοια της είναι πως να προστατεύσει τον γιο της από επικίνδυνες (και καταστροφικές, όπως πιστεύει) πολιτικές επιρροές. Η εξαφάνιση του Veyzel θα συνταράξει την ζωή της. Η αγωνία της θα την οδηγήσει σε μια αναζήτηση που μοιάζει βασανιστική. Μία πληροφορία ότι ο γιος της βρίσκεται στο Mardin, μία πόλη στην Νοτιοανατολική Τουρκία, θα την οδηγήσει σ' ένα μακρύ ταξίδι προς νότο: εκεί θα γνωρίσει έναν άλλο κόσμο.

Ο σκηνοθέτης συνεργάστηκε στο σενάριο της βραβευμένης ταινίας *Ταξίδι στο Ήλιο* της Yesim Ustaoglu που προβλήθηκε στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης το 1999.

Η μητρική αγωνία δίνει τον τόνο σ' αυτή την ταινία. Όμως πίσω απ' αυτή υπάρχει μια πραγματικότητα που καθορίζει μ' ένα τρόπο, πολλές φορές βίαιο, τις ζωές και τις ανθρώπινες σχέσεις. Είναι ο απελευθερωτικός αγώνας για το Κουρδιστάν, είναι η καταπίεση του αστυνομικού κράτους, είναι οι συνέπειες που προκύπτουν όταν κάποιος αποφασίζει να μπει στον αγώνα.

Είναι στην ταινία υπάρχουν δύο κόσμοι: από την μία πλευρά το σύμπαν της οικογένειας (όπως αυτό εκφράζεται από τη μητέρα) και από την άλλη η συντριπτική κοινωνική πραγματικότητα (η οποία παρουσιάζεται μέσα από υπονοούμενα). Στις εικόνες της ταινίας αυτοί οι κόσμοι έρχονται σ' επαφή, όμως στο κέντρο παραμένει πάντα η μητέρα και τα αισθήματά της: καλείται να συμφιλιωθεί με την αβάλεια, πρέπει να αποκτήσει την ικανότητα να θρηνήσει...

Δ.Μ.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 17:00

Ο δικαστής / Sudijata

της Zaneta Vangeli (πΓΔΜ/Γερμανία, 2001)

Σ' αυτή την πειραματική ασπρόμαυρη ταινία, που έκανε την πρεμιέρα της στο Φεστιβάλ Βενετίας, η μυθοπλασία συγκροτείται από τις αντανάκλασεις μιας αναταραχής. Μια πραγματικότητα, περίπλοκη και πολλές φορές ασαφής, τροφοδοτεί με εικόνες και ιδέες την σκηνοθεσία. Ταινία που ταξιδεύει σε πολλές πόλεις- από τα Σκόπια στην Φρανκφούρτη και από εκεί στην Βοστώνη και την Νέα Υόρκη- χωρίς ποτέ όμως να χάνει το τόπο που τη γέννησε, δηλαδή τα Βαλκάνια. Πρόσωπο με κομβικό ρόλο στο μυθοπλαστικό ιστό είναι ένας νεαρός σκηνοθέτης που κάνει την πρώτη ταινία, με τίτλο *Ο Δικαστής*. Σ' αυτήν επιχειρεί να συνδέσει ένα πορτραίτο, αντι-συμβατικό και πειραματικό, του Κακού. Αποδόμηση των μύθων και σχόλιο για την κατάσταση στην Πρώην Γιουγκοσλαβία, θέατρο και εικαστικά, η μυθολογία του Σατανά, ασυνήθεις εικόνες και οπτικές γωνίες, σχόλιο για την αναπαράσταση: όλα αυτά αποτελούν μέρος της σκηνοθετικής στρατηγικής. Η ταινία θα μπορούσε να θεωρηθεί το ανάλογο της μουσικής Trip- Hop: εικόνες ήδη γνωστές και οικείες (ready-made) χρησιμοποιούνται από μια άλλη οπτική γωνία, ενταγμένες σ' ένα άλλο πλαίσιο, και υπακούοντας σε μια ρυθμική βάση. Εδώ η αίσθηση Deja-vu μεταμορφώνεται σε μια πρωτότυπη οπτική εμπειρία. Η σκηνοθετής που κατάγεται από το Μοναστήρι (Bitola) της FYROM σπούδασε εικαστικά στα Σκόπια και στην Φρανκφούρτη και το έργο της -πίνακες ζωγραφικής, video και video installations- έχει παρουσιάσει σε πολλές εκθέσεις.

Ένας μποξέρ στο ρινγκ, μια παρτίδα σκάκι, ο Πάπας σε περιοδεία, ο Διάβολος και το 666, ο Bill Clinton στο Βερολίνο, ένα ζευγάρι σε εστιατόριο, περιπλάνηση στα Σκόπια, μοιρολόγια και θρησκευτικοί ύμνοι, techno και τζαζ, γκάνγκστερ και δολοφόνοι στα Δυτικά Βαλκάνια, μυθοπλασία και πραγματικότητα.

Δ.Μ.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 23:00

DIGITAL
VIDEO

"Το ψηφιακό είναι κρύο."

(Εγώ χρησιμοποιώ τα ίδια εργαλεία που είχα πριν 30 χρόνια.)

Όλοι καμιά φορά λέμε μεγάλες κουβέντες. Πολλές φορές όμως κάνουμε και μεγάλα λάθη. Το "ψηφιακό" είναι απλά μια σειρά από χρήσιμα εργαλεία τα οποία μπορούν να μειώσουν τα κόστη μιας παραγωγής αλλά και να αυξήσουν τον καλλιτεχνικό έλεγχο του αποτελέσματος. Θα χρειαστεί κάποιο προσπαθεία για να τα μάθετε βεβαίως.

Ρωτήστε εμάς αν αξίζει τον κόπο.

«Το Colossus είναι το μοναδικό σύστημα ψηφιακής χρωματικής επεξεργασίας. Επιτρέπει στους δημιουργούς του Αρχονία των Δακνυδίων να πετύχουν τους αυθεντικούς χρωματικούς που ήθελαν να κατασκευάσουν, αλλά και γλιτώνει πολύ κόπο και εβιβαστικά σε αποκόπτοντας παραγωγή».

www.S-H.com

AMY SA - Digital Video
Tritas 58, 152 35 Vrilissia-Athens / Greece
Tel.: 003 010 6133000, Fax.: 003 010 6133301,
e-mail: dvsales@amy.gr, web site: www.amy.gr/amydv

«Η "βιογραφία" της ταινίας έχει σχέση με μία επέκταση: την διακλάδωση της ρίζας της ιστορίας. Αυτό είναι ένα από τα πιο ελκυστικά χαρακτηριστικά των χαμηλών προϋπολογισμού ανεξάρτητων παραγωγών. Φυσικά έχει το τίμημα του αλλά λειτουργεί. Αξιοσημείωτο για τη διαδικασία της κατασκευής αυτού του περίπλοκου σχεδίου -που κινηματογραφήθηκε σε τοποθεσίες της Macedonia, Γερμανία και ΗΠΑ- είναι η αρχή του "ready-made", που υλοποιήθηκε σε πολλά επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο μπορεί να θεωρηθεί ως το "επίπεδο των αντικειμένων". Η χαμηλός προϋπολογισμός καθόρισε την χρήση, στις περισσότερες των περιπτώσεων, ολοκληρωμένα έτοιμων χώρων ή σκηνογραφιών, έτοιμων κοστούμιών κ.λ.π.»

Κείμενο της σκηνοθέτιδας από τα production notes της ταινίας.

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

Zaneta Vangeli, σκηνοθέτης

Γιατί διαλέξατε αυτό το θέμα για την ταινία σας;

Το θέμα της ταινίας περιστρέφεται γύρω από έναν νέο σκηνοθέτη που κάνει την πρώτη του ταινία με τίτλο *Ο Δικαστής*, όπου η πρωταγωνιστική φιγούρα είναι το πορτρέτο του διαβόλου. Για μένα δεν είναι παράξενο το θέμα γιατί δουλεύω αυτό το θέμα, της πάλης του κακού με το καλό, πάνω από δέκα χρόνια. Με ενδιαφέρει πολύ η Αποκάλυψη του Ιωάννη, όπως και στο νεαρό σκηνοθέτη της ταινίας. Είναι μια ταινία με προσωπικές αναφορές.

Προβλήθηκε η ταινία στη χώρα σας;

Δεν έχει κάνει ακόμα πρεμιέρα. Η πρώτη φορά που παρουσιάστηκε ήταν στο τελευταίο Φεστιβάλ Βενετίας το Σεπτέμβριο και εδώ είναι η δεύτερη φορά που προβάλλεται. Πολλοί έβρισκαν έκπληξη από την ταινία. Δεν πρόκειται για μια συμβατική ταινία, είναι πειραματική.

Σπούδασατε εικαστικά. Γιατί ασχοληθήκατε με τον κινηματογράφο;

Ναι, σπούδασα ζωγραφική και πριν δέκα χρόνια άρχισα να κάνω video art, που είναι μια διαφορετική ματιά της ποίησης, της αφήγησης. Διάλεξα να είμαι μια καλλιτέχνης των multimedia εφόσον όλες οι τέχνες σχετίζονται μεταξύ τους.

Συναντήσατε κάποιες δυσκολίες στα γυρίσματα;

Πρόκειται για μια ταινία ultra low budget και ό,τι θέλεις να κάνεις γίνεται πολύ δύσκολα. Η ταινία έγινε με ενθουσιασμό και πολλή δουλειά καθώς και πολλούς εθελοντές.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάτη

video
cinema
club

Π.Π. Γερμανού 5, Θεσσαλονίκη, 546 22 - Τηλ. 0310-204748
Βιζυηνού 65, 40 Εκκλησιές, Θεσσαλονίκη, 546 30 - Τηλ. 0310-968600

complete collections of:

classics
independent
cult

ALMODOVAR * CASSAVETES
EISENSTEIN * LANG * KUROSAWA
TARKOVSKY * JODOROWSKI
FELLINI * KUBRICK * KAR-WAI WONG
WOODY ALLEN * JARMUSCH

VHS & DVD

and more ... !!!

τώρα, και στο κέντρο των 40 Εκκλησιών

www.aza.gr

DO YOUR OWN FESTIVAL

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα
αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσιουδιά (ρακί)
με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με
προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά,
λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σητειακές ελιές, απάκι
και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας,
μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με
τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα
ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην Τσόπελα 2,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο 0310 228 300

LANCIA

AMBASSADOR OF THE ITALIAN "ARTE DI VIVERE"

www.lanciathesis.gr

Ψίθυροι της άμμου / Pasir berbisik

της Nan T. Achnas (Ινδονησία, 2001)

Η ιστορία διαδραματίζεται στην ανατολική Ιάβα. Κεντρικά πρόσωπα σ' αυτήν είναι μια μητέρα (στον ρόλο η σπουδαία ηθοποιός Christine Hakim) και η νεαρή της κόρη Daya. Ζουν μόνες τους πουλώντας παραδοσιακά φάρμακα και βότανα. Η Daya μεγαλώνει υπό την αυστηρή προστασία και επιβλεπή της μητέρας της, χωρίς τη συμβολή ή την παρουσία του πατέρα της. Όταν το χωριό στο οποίο μένουν θα δεχτεί επίθεση, μητέρα και κόρη θα φύγουν, αναζητώντας καταφύγιο σ' ένα απομονωμένο χωριό, το οποίο είναι πλημμυρισμένο από άμμο. Η απουσία του πατέρα σκιάζει τον συναισθηματικό κόσμο της νεαρής Daya, ωθώντας την να καταφύγει στο απατηλό σύμπαν των ονείρων. Η επιθυμία της Daya θα γίνει πραγματικότητα και ξαφνικά θα εμφανισθεί ο πατέρας της. Ζώντας μια πρόσκαιρη ευτυχία η Daya θα ανακαλύψει για πρώτη φορά τον πατέρα της. Ο Agus αφηγείται στην κόρη του ιστορίες από τα ταξίδια του και σιγά-σιγά η μεταξύ τους σχέση γίνεται δυνατότερη και στενότερη. Ωστόσο η ευτυχία που βιώνει η νεαρή δεν θα διαρκέσει για πολύ. Η ανάμιξη του πατέρα της στην απόπειρα σεξουαλικής κακοποίησης της θα προκαλέσει την κατάρρευση του ονειρικού τους κόσμου. Ταινία που βασίζεται στην ποιητική ατμόσφαιρα, έχει στο κέντρο της τον αμύητο της νεαρής κοπέλας να ξεφύγει από τον προστατευτικό ασπίδα της μητέρας της και να ακολουθήσει το δικό της δρόμο στη ζωή. Η σαγηνευτική φύση, τα μαγευτικά τοπία, η διάστα-

Επικεντρωμένη στην σχέση μητέρας - κόρης, η ταινία προσεγγίζει με ευαισθησία και λεπτότητα το εύθραυστο και ονειρικό σύμπαν της νεαρής ηρωίδας

ση παραμυθιού που ενυπάρχει στην αφήγηση, οι ονειρικές σκηνές μάς υπενθυμίζουν την υποκειμενική οπτική της ταινίας: παρακολουθούμε την ηρωίδα να παραβιάζει στο όριο που χωρίζει την παιδική ηλικία και την ωριμότητα. Το τέλος μοιάζει να δικαιώνει και να αναδεικνύει την μητρική αγάπη. Δ.Μ.

Τρίτη 12 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 14:30

Nan T. Achnas, σκηνοθέτης

Περιγράψτε μου την κατάσταση του κινηματογράφου στη χώρα σας.

Στη δεκαετία του '80 η παραγωγή έφτανε στις 120 ταινίες το χρόνο. Μετά εξαιτίας της οικονομικής και πολιτικής κρίσης κατέβηκε στις τρεις ταινίες το χρόνο. Επίσης εξαιτίας της αύξησης των καναλιών στην τηλεόραση καθώς και του μονοπωλίου των ταινιών του Χόλιγουντ. Αυτή τη χρονιά έγιναν τρεις ταινίες αλλά σιγά-σιγά επανέρχεται ο κόσμος στο σινεμά γιατί βαρέθηκε την τηλεόραση και πλέον τις ξένες ταινίες μπορεί να τις δει σε DVD ή στο διαδίκτυο.

Ποιές δυσκολίες μπορεί να συναντήσετε στη δημιουργία μιας ταινίας;

Κυρίως τα χρήματα. Οι *Ψίθυροι της άμμου* στοίχισαν 400.000 δολάρια, ποσό που για την Αμερική δεν είναι τίποτα, ενώ για εμάς είναι το ανώτερο που μπορεί να υπάρξει. Είναι πρόβλημα, λοιπόν, τα χρήματα, γιατί κανείς δεν έχει ώστε να τα επενδύσει στον κινηματογράφο. Επίσης δεν υπάρχουν και τα τεχνικά μέσα στην Ινδονησία. Εγώ για παράδειγμα έκανα τον ήχο στην Αυστραλία.

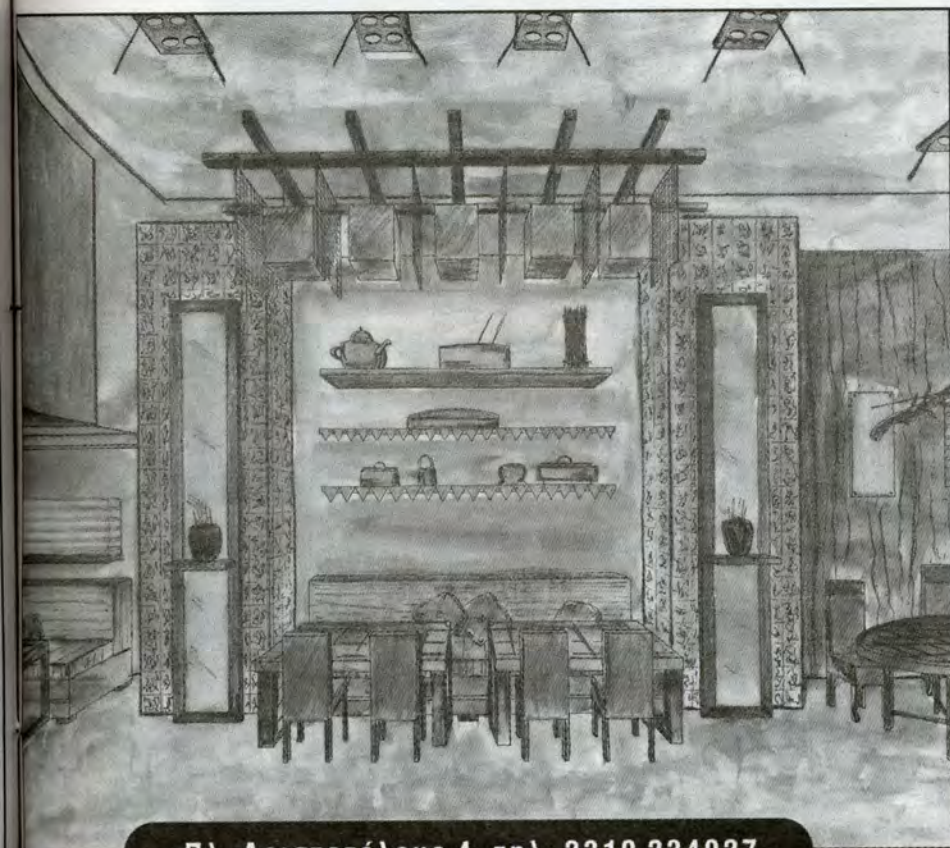
Ποιο μήνυμα θέλετε να περάσετε με την ταινία σας;

Δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο μήνυμα. Είναι περισσότερο η διαμόρφωση του χαρακτήρα ενός ανθρώπου. Συγκεκριμένα η ταυτότητα της κοπέλας διαμορφώνεται από τη μητέρα της, καθώς αυτή της υποδεικνύει τι είναι καλό, τι κακό. Η ταινία βασίζεται στη σχέση μάνας και κόρης.

Πώς αντέδρασε το κοινό στη χώρα σας;

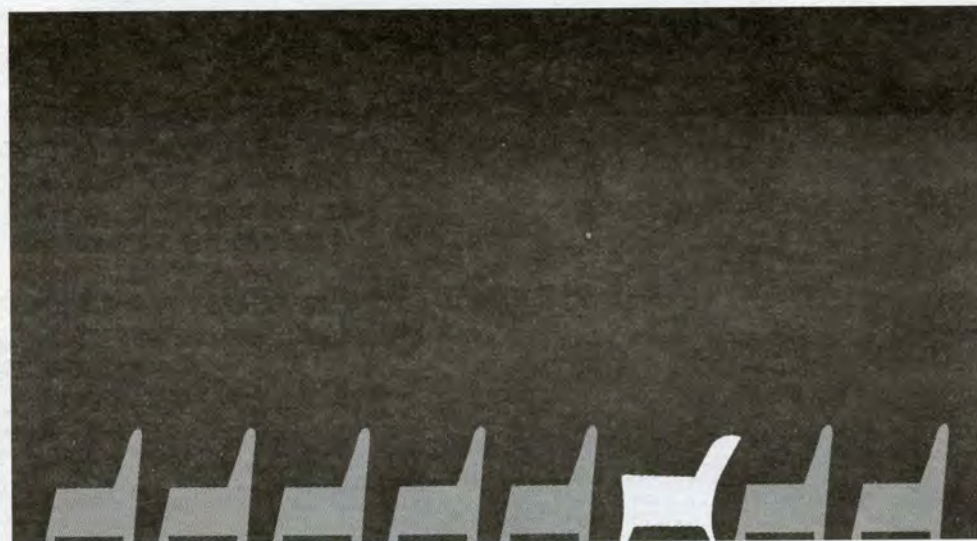
Ακραία. Σε κάποιους άρεσε πάρα πολύ και την είδαν τρεις-τέσσερις φορές και κάποιοι δεν την κατάλαβαν.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάκη

Πλ. Αριστοτέλους 4, τηλ. 2310 234027

mojo
Lunch & Dinner

ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ

ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΘΕΑΤΗ, ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ ΜΑΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, ΔΙΑΘΕΤΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΜΟΝΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΤΣΙ ΕΝΘΑΡΡΥΝΟΥΜΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΜΑΣ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΔΥΝΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΣΑΣ...

viewmaster

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ, ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 33, ΤΚ 546 40, 0310 886 286
ΠΑΣΑΛΙΔΗ 147, ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ, ΤΚ 551 33, 0310 444 362
ΟΛΥΜΠΟΥ 112 & ΙΑΣΩΝΙΔΗ, ΤΚ 546 35, 0310 226 313

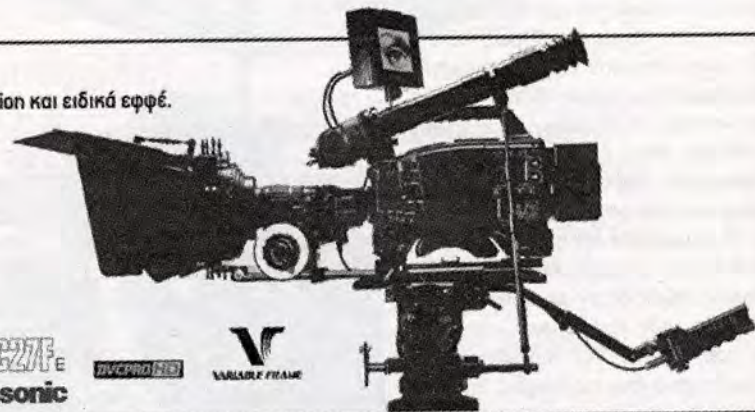
ΣΕΡΡΕΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 52, ΤΚ 621 25, ΤΗΛ. 03210 59 139
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ 13 & ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ, ΤΚ 62122, 03210 56077

HIGH DEFINITION

Ελληνικός Κινηματογράφος
Η επόμενη μέρα...

Εμείς είμαστε έτοιμοι. Εσείς;

Με μεταβλητό frame rate (4 - 60 καρέ/sec σε βήματα του ενός καρέ) για slow motion και ειδικά εφέ.
Βέλτιστο film transfer λόγω τετραπλάσιας ωφέλιμης ανάλυσης και εγγραφής
frame (progressive scan) αντί για field (interlaced).
Ανώτερο contrast και δυναμική περιοχή χρώματος, έως και 10 φορές, από την
τεχνολογία βίντεο που χρησιμοποιείται σήμερα.
Λευκά και μαύρα, σκιές και highlights, όπως μόνο στο film τα έχετε συναντήσει...

HDV27E
Panasonic

DVCPRD HD

V
VARIABLE FRAME

Υψηλή ποιότητα εγγραφής, ασυμπίεστου σήματος High Definition απ' ευθείας
από την κάμερα, χρησιμοποιώντας την τεχνολογία Direct2Disk™, με βάθος
χρώματος 10 bit.
Μοντάζ σε High Definition για film transfer χωρίς απώλειες γενιάς.
Αναπαραγωγή slow motion και ειδικών εφέ στο γύρισμα.

Η τεχνολογία Direct2Disk™ ανεπτυγμένη στην Ελλάδα από την Eagle Research A.E.,
αποτελεί παγκόσμια πρωτοπορία στο χώρο του Digital Cinematography.

Eagle Research A.E.
Βουλιαγμένης 272B 173 43 Αγ. Δημήτριος Αθήνα
τηλ: +30 210 97 69 280 fax: +30 210 97 69 289 http://www.eagle.gr

D2D
DIRECT2DISK

EWS
EDIT WHILE SHOOTING

ΤΟ EDITPRO HD/M ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: EAGLE RESEARCH A.E.

Panasonic is registered trademark. D2D, EWS, Direct2Disk, are trademarks pending.

Eagle
Research

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

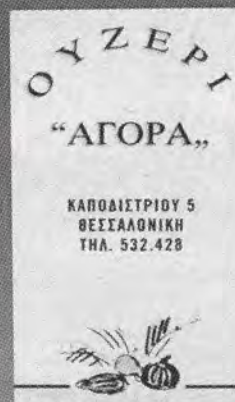
Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4 - ΔΡΑΓΟΥΜΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (2310) 240 642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43 - ΜΑΡΟΥΣΙ - Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (210) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ΓΙΑ ΚΑΛΟ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΦΑΓΗΤΟ

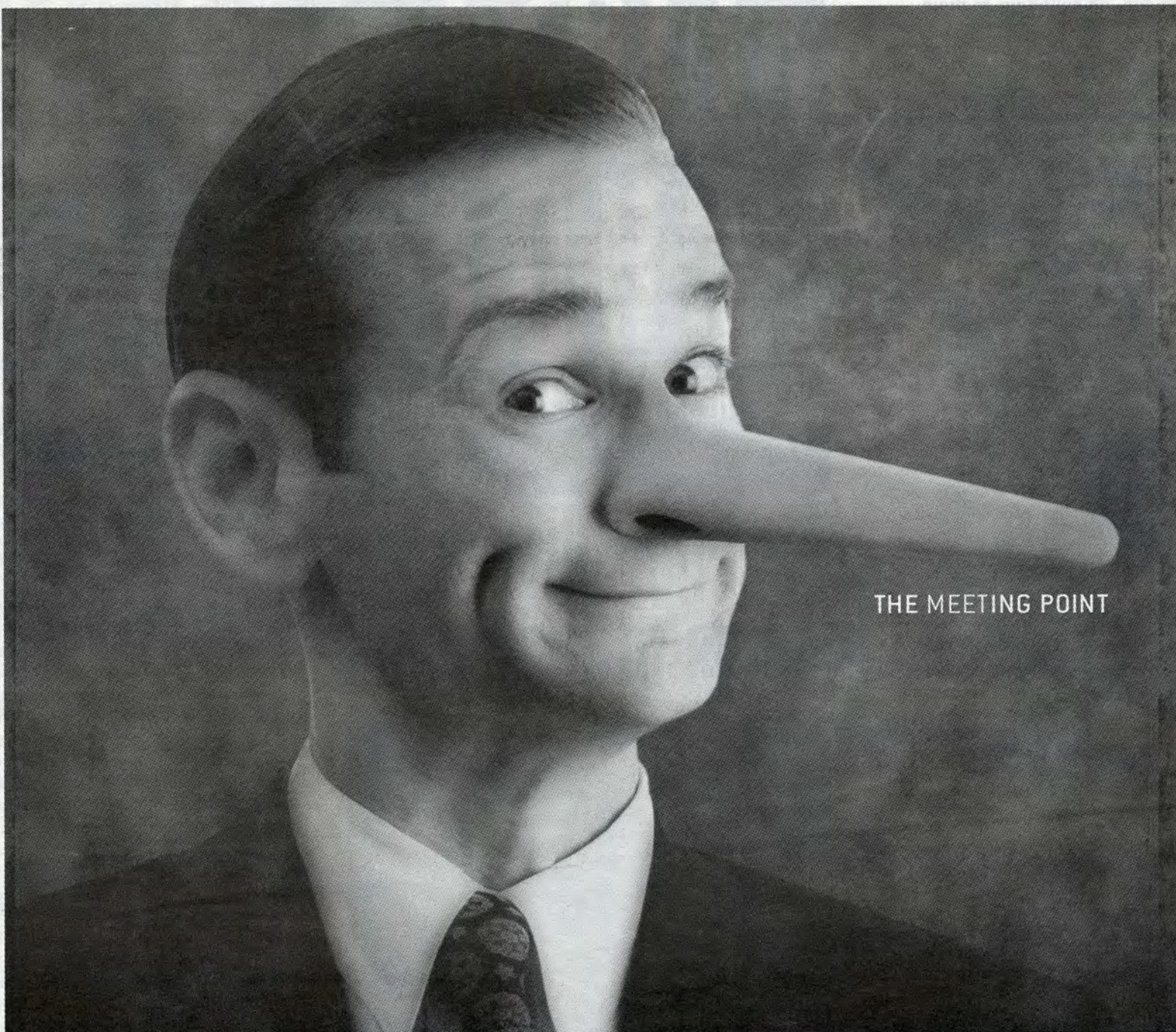

ΚΑΙ ΜΕΤΑ...

Βεντέτα

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 3 ΤΗΛ.0310 234 973

ΓΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ
ΛΑΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΑΠΟΨΗ

THE MEETING POINT

THE MEETING POINT
CREATOR S.A.

Κούσκουρα 2 & Μητροπόλεως • 546 22 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 0310 253 268 • e-mail: social@hol.gr
Παύλου Μελά 28, Πλατεία Δημαρχείου Εύοσμος • 562 24 Εύοσμος • Τηλ.: 0310 774518

SOCIAL
♦ C A F E ♦

Entering Day Five of the festival, everyone is raving about Shirin Neshat's intriguing art, exhibiting circles under their eyes from *Orgasmic Cinema* and overdosing on mussels-and-rice. Only festival president Theo Angelopoulos wishes the sun would go away - so he can return to shooting his new film.

The Paradox of Shirin Neshat

At yesterday's press conference, Shirin Neshat hesitated to make blanket statements about "Moslem women" or "Islam". As an exiled Iranian artist living in New York, she both mourns her dilemma and celebrates her in-between position. The political and the poetic blend in her work. Duality and paradoxes are everywhere. In her work, Neshat explains, women are the center, the evolving, active elements. They are the ones digging into the earth and setting a boat out to sea. It is the men who are stationary. She reveals the strong, rebellious women of Iran she knows, never ignoring their repression. It's not the medium, but the message that matters, as she shifts from photos, to video, to film. Images and music speak louder than words ultimately. Neshat finances her work through art installations, rather than film distribution. She explained before screenings that the split-screen films correspond to two-screen installations. Normally the spectator would be in the middle, forced to "take a stance", rather than passively view both. She is proud that her films help poor non-actor casts in countries like Mexico, Morocco and Turkey. Though she avoids characteristic architecture and language it's the animated faces that speak. Neshat needs to make art that helps people escape reality and rethink things. She has a feature film script "slowly" in the works.

Stares and Glimpses of Iran

Each of the photos in New Horizon's "Glimpses of Iran" suggests a story. In Mohammed Razdash's "In Search of Light", a young man in fatigues rests his back against a stack of coffins, his hand wearily on his head. In color shot "Student Protests", a woman has her lips taped shut. Director Abbas Kiarostami's contribution is photographs of bare trees against white. Intriguing was Shadi Ghadirian's brown-and-white series, including a shot of a woman with a radio on her shoulder.

Truly International Competition

One of the two new competition films also hails from Iran. Vahid Mousaian's "Wishes of the Land" (2pm) is about a young girl that dares to fall in love. American director Dylan Kidd's "Roger Dodger" (5.30pm) is also about amore.

Mmm...Hermosillo

As Mexico's film industry opened to new directors, Jaime Humberto Hermosillo joined in and started knocking down taboos. At noon today, Mexico's only openly-gay director (and creator of "Homework", at 7.30pm and 8pm) may address what it's like to bend the rules with a smile.

'Fists' Instead of 'Smile'

Tonight's special Marco Bellocchio screening involves a switcheroo. The famed director and leading actor Lou Castel will present "Fists in the Pocket" (11pm), instead of "My Mother's Smile".

How to Be a Web Magician

A whole lot of e-magic will take place at Mylos. This year's web-art events are dedicated to artist/theorist Lev Manovich. Events begin today with a morning workshop on web streaming and tactical media. Between 3-5pm, a "Cafenet" will be running for online surfing of key sites. Then there will be a screening of Lev Manovich's works. The opening ceremony is at 9pm. The remaining four days will feature more "screenings" (or is it "streamings"?) and a two-day workshop with the experts (November 13-14). Sessions will look at things like the challenges in showing materials made for other media (film/video) on the web. Look out for E-magic's two post-midnight screenings: "Numerique Erotique" (November 15) and "Dr Caligari's Workshop" (November 16). Starting at 8pm tonight, e-magic's netTV will broadcast their program and fest highlights at www.filmfestival.gr.

FIRST SHOT

ΠΡΩΤΟ ΠΑΡΑΝΟ

43rd THESSALONIKI FILM FESTIVAL

TUESDAY 12 NOVEMBER 2002 • N. 117

43-years-old, but not middle-aged

How to Win an Oscar

Elegant Greek-American actress Dimitra Arliss is a member of the Academy of Motion Pictures Arts and Sciences and on its Oscar selection committee. She is giving Greek filmmakers a chat on how the procedure works. Dewar's Club, Room B at 11.30am. Tel 2310-378570.

Local Directors Do Good

The audience shuffled so slowly out of Penny Panayiotopoulos' "Hard Goodbyes: My Father" it felt like a funeral. Sniffing sounds were audible throughout. In a short Q & A, the director noted: "All kids are like dough. However the director should approach the amazing innocence and creativity they all have. Not vice versa." A little later, Nikos Grammatikos filled the Olympion with his appealing, if non-streamlined "The King". Rough-faced Vangelis (Vangelis Mourikis) carries the film through rough spots, including an undeveloped girlfriend character and a fumbling ending. The film unromanticises the Greek countryside once and for all. Golden Alexander holder Yiannis Dalianidis has an 11am press conference today. Popular comedian Lakis Lazopoulos will remember funnyman Kostas Hajichristos at an 8pm screening of "The World Gone Mad". Finally Nikos Cornilios' new "The World Again" (10.30pm) considers a group of orphaned 15-year-olds. For a sense of Greek right/left politics, revisit Pantelis Voulgaris' "The Stone Years" (7.30pm).

Blame it on Hendrix

Back on Sunday, Jean-François Stévenin explained it was Jimi Hendrix's fault he got into film. It all began when he met a screenwriter while in line at a Hendrix concert. Fifteen days later he had left school and family. His extensive acting career began when Truffaut asked all his tech people to act on the set of "No American". Though he worked with many greats, it was seeing Cassavetes' films that inspired him to direct. A passion for the material is the most important thing, because filmmaking is a big journey, Stevenin feels. His take 2-3 years. He said, "When 'Mischka' came out, the press said, 'What freedom, what improvisation!' In fact it had all been carefully planned." The scale of his work keeps growing, with Johnny Halliday dropping out of the sky in one film and now a period piece on author Louis-Ferdinand Celine in the works.

High Definition Revelations

Yesterday Greek company AMY gave a presentation on High Definition. That it will replace digital video and film was an incredible revelation. The resolution is 1920 X 1080 (compared to film's 1828 X 1102). There are other reasons why George Lucas and the BBC alike have decided to get High. High Definition eliminates the need for digitizing footage, speeds up editing and presents the final shots as they are recorded. A million "Matrix"-like special effects become possible (if you can afford it all). The talk closed with the obnoxiously loud short "Bingo".

ERT and EKK

Yesterday, Hellenic State Television's (ERT) president Angelos Stagou took the podium. ERT has made possible over a dozen festival features, three documentaries, three short documentaries and an Italian coproduction. Today at 1pm, EKK, the main financier of local productions, will speak up.

Odds and Ends

Takeshi Kitano takes a new path in "Dolls" (5pm), a non-gangster tale. Aurelio Grimaldi's "The Whores" (11pm) is what everyone wants tickets to. Director Constantinos Yiannaris is in awe of Bela Tarr's 6-hour-plus epic.

Boogie Nights

Yes, finally, you can dance. Disco your feet off at Alisida (104 Al. Papanastasiou St) at 11.30. Cinema die hards may instead take in *Orgasmic Cinema*'s 1.30am "Society of Mutants", where they will find: horror news bulletins, hijacked entertainment, massive celebrations, interactive porn, Ronald Reagan's prostate, modern gladiators and ever-so-quaint free airwaves.

Angelike Cor

ΠΡΩΤΟ ΠΑΡΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 117 ΤΡΙΤΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΟΑΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΕ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΜΒΑΣ,

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΜΒΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΝ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΥΤΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΟΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΝ ΕΚΔΟΣΗΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

